

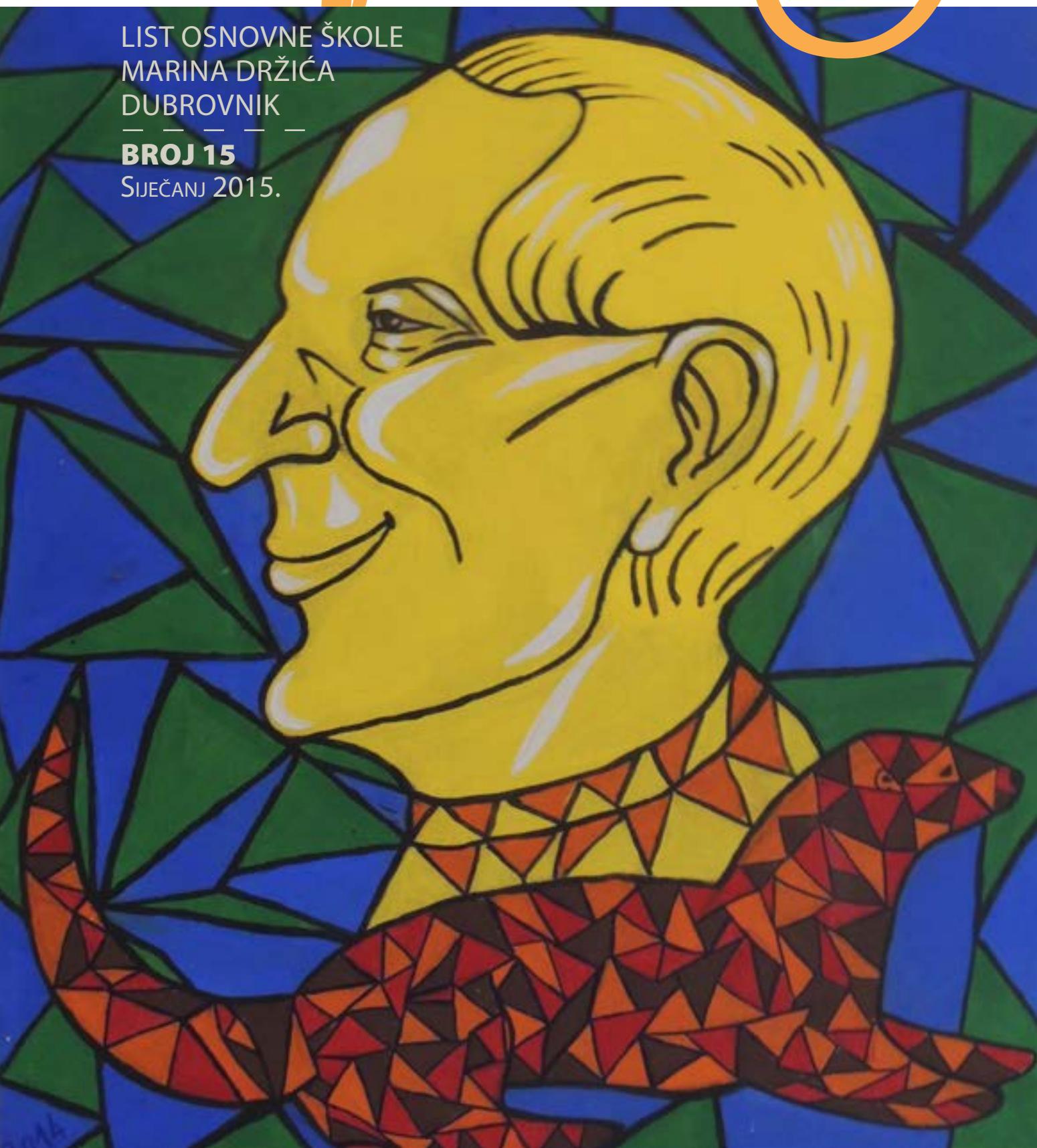
Ovidra

CIJENA:
10 kn

LIST OSNOVNE ŠKOLE
MARINA DRŽIĆA
DUBROVNIK

BROJ 15

SIJEČANJ 2015.

VIDRA

Izdavač:

OŠ Marina Držića
Novinarska radionica
Volantina 6, Dubrovnik
Telefon: 020 450 640
ured@os-mdrzica-du.skole.hr

Ravnateljica:

Zrinka Capor

Glavna urednica:

Nina Ivanković

Odgovorna urednica:

Maris Prce

Pomoćnice odgovorne urednice:

Ivana Šijaković
Veronika Šmanjak

Uredništvo:

Zana Agić, Bruna Batarilo, Paula Belemečić, Lea Belin, Helen Chiddenton, Mirta Čengija, Jelena Dadić, Livia Glavinović, Nina Ivanković, Sara Jerković, Jana Katić, Jelena Katić, Ana Kovačić, Maris Krajina, Josip Lazić, Vlaho Lise, Iva Marković, Emma Martinović, Iva Matijašević, Anna Miletić, Petra Mojaš, Roko Mucić, Romana Palunčić, Martina Terakaj, Mario Tošić, Borna Vukasović

Fotografija:

Vlaho Lise

Autorica strip-a:

Paula Belemečić

Naslovnica:

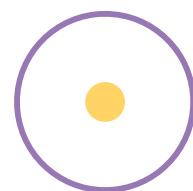
Petrunjela Vuković, prof. likovne kulture, i Likovna skupina Portret Marina Držića

Tisk i grafička obrada:

ALFA-2 d.o.o.

Naklada:

400 primjeraka

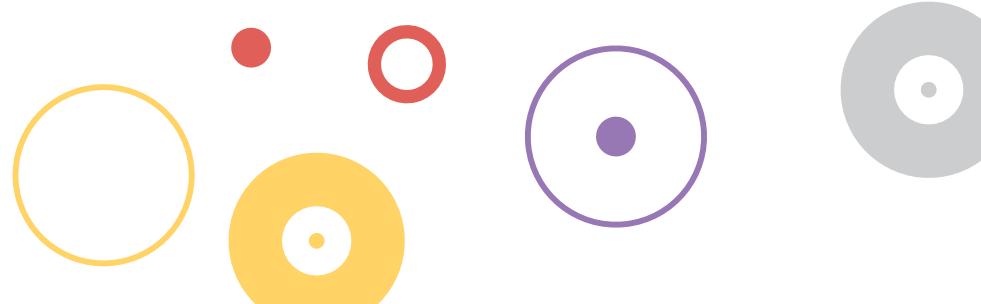
DRAGI ČITATELJI!

Preparamili smo novo izdanje Vidre u kojem možete pročitati intervjuje, modne savjete, putopisne reportaže i raznovrsne priče zbog kojih smo fotografirali, intervjuirali, posjećivali razna mesta i događaje. Vjerujemo da će se zabaviti uz učeničke bisere i strip te da će uspješno prepoznati neke profesore na njihovim stariim fotografijama. Preparamili smo vam i ozbiljnije sadržaje pa u temi broja pročitajte nešto o projektu rane intervencije u našoj školi. Uložili smo puno truda i nadamo se da će vam se naš časopis svidjeti. Uživajte!

Vaša Nina

Sadržaj

Naši prvaci	3, 4, 5
Iz škole	6, 7, 8, 9, 10, 11
U posjetu produženome boravku	12, 13
Iz Škole s posebnim programom	14, 15
Suradnja s Domom Marina Držića	16, 17
Tema broja – rana intervencija	18, 19, 20, 21
Zavičajni kutak	22, 23
Put oko svijeta s našim učenicima	24, 25, 26
Đir zbornicom	27, 28, 29
Putopisna reportaža	30, 31
Naše stvaralaštvo	32, 33
Naši talenti	34, 35
O tome se govori	36, 37, 38
Sport	39
Moda	40, 41
Glazba, recenzije	42
Zabava	43
Strip	44

Pravna natjecanja 2014.

Pripremila
Mirta Čengija, 7. a

Antonio Lujo

GEOGRAFIJA

Antonio Lujo, učenik 7. r., osvojio je treće mjesto na Državnom natjecanju iz geografije. Natjecanje se odvijalo u Zadru od 7. do 9. svibnja 2014. Mentorica je Ana Šimundić.

HRVATSKI JEZIK

Na Državnom natjecanju iz hrvatskoga jezika, koje je održano u Šibeniku od 6. do 8. svibnja 2014., učenica 7. r. Mia Banovac osvojila je deveto mjesto. Mijina je mentorica Jele Sršen.

LIKOVNA KULTURA

Na državnome Natjecanju – izložbi iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna LIK 2014. Doris Miladin, učenica 8. r., zauzela je treće mjesto za rad na temu *Igra polja i oblika*. Natjecanje se održalo u Zadru od 29. do 30. travnja 2014. Mentorica je Petrunjela Vuković.

POVIJEST

Učenica 7. r. Mia Banovac osvojila je deveto mjesto na Državnom natjecanju iz povijesti. Mentorica je Jelena Marić, a natjecanje se održalo u Trogiru od 9. do 11. travnja 2014.

INFORMATIKA

Na Državnom natjecanju iz informatike, koje je održano od 17. do 20. ožujka 2014. u Primoštenu, učenik 8. r. Petar Jakobušić zauzeo je 15. mjesto. Mentorica je Sandra Lambeta.

ŽUPANIJSKA NATJEĆANJA 2014.

GEOGRAFIJA

Na Županijskome natjecanju iz geografije učenici 7. razreda ostvarili su sljedeći uspjeh: Antonio Lujo 2. mjesto te Mia Banovac i Lovro Putica 9. mjesto. Učenica 6. razreda Paola Pranjkić zauzela je 8. mjesto. Mentorica je Ana Šimundić.

TALIJANSKI JEZIK

Ivana Marinović, učenica 8. r., na Županijskome natjecanju iz talijanskoga jezika zauzela je treće mjesto. Mentorica je Vanja Margaretić.

Stella Sara Worman

LIDRANO

Naš školski list Vidra predložen je za Državnu smotru Lidrano. Glavna urednica Vidre je učenica 6. r. Martina Terakaj, a odgovorna urednica Maris Prce.

ENGLESKI JEZIK

Na Županijskome natjecanju iz engleskoga jezika učenica 8. r. Stella Sara Worman zauzela je treće mjesto. Stellina je mentorica Alis Šteta.

HRVATSKI JEZIK

Na Županijskome natjecanju iz hrvatskoga jezika učenici 7. razreda, čija je mentorica Jele Sršen, ostvarili su sljedeći uspjeh: Mia Banovac 2. mjesto, Karla Brnadić 4. mjesto i Nikoleta Ljuban 9. mjesto. U kategoriji 8. razreda Ivana Marinović zauzela je 9. mjesto. Ivanina mentorica je Branka Capurso.

KEMIJA

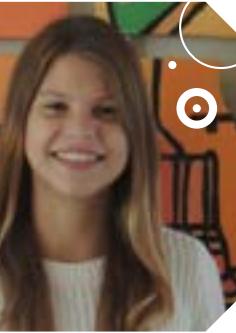
Na Županijskome natjecanju iz kemije učenici sedmih razreda, čija je mentorica Slavka Vuletić-Šagarjelo, postigli su sljedeće rezultate: Mia Banovac 3. mjesto, Karla Brnadić 7. mjesto, Helen Chiddenton 9. mjesto i Karlo Krilanović 10. mjesto.

TEHNIČKA KULTURA

Na Županijskome natjecanju iz tehničke kulture našu školu predstavljalo je četvero učenika. Učenica 5. r. Klara Lazić, čija je mentorica Sanja Perić, osvojila je peto mjesto u kategoriji modelarstvo i maketarstvo. Učenica 6. r. Martina Terakaj osvojila je sedmo mjesto u kategoriji graditeljstvo, učenik 8. r. Lukas Dražić četvrto mjesto u kategoriji elektrotehnika i učenik 8. r. Cvijeto Selmani četvrto mjesto u kategoriji fotografija. Njihova je mentorica Nives Radović.

MATEMATIKA

Na Županijskome natjecanju iz matematike našu školu predstavljali su Ante Adriano Brailo, učenik 6. r., i Antonio Lujo, učenik 8. r. Ante, čija je mentorica Ivanka Ucović, osvojio je četvрто, a Antonio, čija je mentorica Vinka Trevižan Ljubomirac, šesto mjesto.

POKUŠAVAM DATI NAJBOLJE OD SEBE

Treće mjesto na Županijskome natjecanju iz kemije i četvrto mjesto na Županijskome natjecanju iz geografije, koliko se god izvrsnima činili, među manjim su Mijinim uspjesima. Učenica 8. c razreda sudjelovala je i na dvama natjecanjima na državnoj razini. Devet je njezin sretan broj –

na oba je državna natjecanja, iz povijesti i hrvatskoga jezika, osvojila deveto mjesto.

Lani si sudjelovala na natjecanjima iz različitih predmeta. Možeš li nam otkriti na kojem ti je natjecanju bilo najdraže sudjelovati?

Najdraže mi je bilo natjecanje iz hrvatskoga. Hrvatski me najviše zanima pa mi se nije bilo teško pripremati jer nisam trebala previše učiti, samo puno vježbati. To mi nije bio problem.

Četiri natjecanja velik su broj, kako si za sve uspjela naći vremena?

Kad sam se prijavila na četiri natjecanja, shvatila sam da bi mi to stvarno moglo biti previše. Odlučila sam ne opterećivati se uspjesima, nego pokušati dati najbolje od sebe bez obzira na rezultate. Radila bih koliko bih stigla, no to mi nije uvijek bilo na prвome mjestu.

Sljedeće godine krećeš u srednju školu, čime bi se voljela baviti u budućnosti?

Htjela bih upisati Biskupijsku klasičnu gimnaziju Ruđera Boškovića. Trenutačno i ne razmišljam o budućoj karijeri jer mislim da će se moja razmišljanja i interesi do upisa na fakultet dosta promijeniti.

Josip Lazić, 8. c

JUDO

Uspješni i dječaci i djevojčice

Pod vodstvom trenera Dražena Oršulića i Matea Semiza na Županijskome natjecanju u judu održanome u našoj školi dječaci su osvojili drugo, a djevojčice treće mjesto u ekipnoj konkurenciji. Mušku ekipu činili su: Luka Violić, Dario Duplica, Mauro Lovrić, Ivan Hrnić, Marko Marinović, Boško Pijević, Frano Duždević, Luka Raguž, Marino Avramović i Petar Miović. Za žensku ekipu nastupile su: Andela Violić, Kristina Puljić, Lucija Čurlin, Paula Belemečić, Dora Japunčić i Valda Miović.

Marković, Ivan Tolja, Petar Jakobušić, Luka Brbora, Vlaho Miljanić, Tomo Vodnica, Marko Vučković, Antun Muhoberac, Antonio Petrović i Mateo Potrebica osvojila je drugo mjesto.

Na Regionalnome natjecanju iz košarke za učenike do 6. r. održano u Zadru 15. svibnja 2014., naši košarkaši osvojili su drugo mjesto. U finalu su od naše ekipe bolji bili košarkaši OŠ Šimuna Kožičića Benje iz Zadra. Za ekipu ŠŠK Vidra igrali su: Antonio Petrović, Valentin Nodilo, Mateo Potrebica, Marin Smoljko, Đivo Vidojević, Luka Kriste, Marko Živković, Ivo Sušić, Toni Pranjkić i Roko Mucić.

Trener objiju ekipa je Ivan Vujičić.

KOŠARKA

Druge mjesto na dva regionalna natjecanja

Regionalno prvenstvo školskih sportskih klubova osnovnih škola u košarci za dječake od 5. do 8. r. održano je 20. ožujka 2014. u našoj školi. Ekipa koju su činili: Ivan

treće mjesto. U muškoj ekipi igrali su: Antun Nola, Erik Holer, Janko Tomašić i Jakov Vukšić. Za žensku ekipu nastupile su: Maris Guca, Kristiana Sain, Ani Kelez i Mara Knego. Voditelj je Ratko Galjer.

PLIVANJE

Plivači viceprvaci na Državnome prvenstvu

Nakon osvajanja prvoga mesta u županiji naši plivači plasirali su se na Državno prvenstvo školskih športskih društava RH u plivanju za učenike osnovnih škola. Prvenstvo je održano u Zadru 25. i 26. ožujka 2014. Naši plivači, koje vodi Sandra Tošović, u jakoj konkurenciji od 13 ekipa izborili su drugo mjesto. Plivačku ekipu čine: Marko Erdelez, Ivo Brailo, Orsat Capurso, Antonio Radišić, Petar Pejić, Đivo Lukačević, Filip Kržić i Mario Šurković. Čestitamo!

BADMINTON

Treće mjesto na Županijskome natjecanju

Na Županijskome natjecanju u badmintonu, koje je održano 11. ožujka 2014. u našoj školi, učenici našega ŠŠK Vidra osvojili su

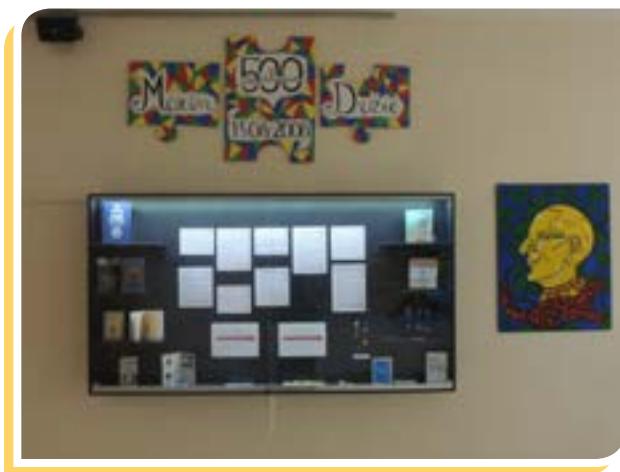
Pripremila Iva Matijašević, 7. a

Vijesti

Pripremila Nina Ivanković, 7. b

Uljepšan ulaz u školu

Na ulazu u našu školu postavljena je vitrina u kojoj su izloženi eksponati vezani za stvaralaštvo Marina Držića i renesansni Dubrovnik. Našim su učenicima tako približene važne pojedinosti iz života i djela književnika po kojem je škola dobila ime.

ZAJEDNO MOŽEMO više

U organizaciji Policijske uprave dubrovačko-neretvanske na Pilama 4. travnja 2014. održana je promidžbeno-preventivna akcija „Zajedno možemo više“.

Cilj akcije bio je upoznati sudionike u prometu s opasnostima i uzrocima prometnih nesreća s posebnim naglaskom na vožnju pod utjecajem alkohola i droge. Učenici naše škole odazvali su se pozivu Policije i s oduševljenjem sudjelovali u

maškarani ŠKOLSKI DAN

Učenici razredne i predmetne nastave naše škole 3. ožujka 2014. sudjelovali su na tradicionalnom Maškaranim školskom danu. Nakon okupljanja na Brsaljama sve male maškare učinile su đir Stradunom, predstavile se na pozornici ispod zvonika i zabalale na finamentu. Za učenike od 5. do 8. razreda nakon predstavljanja maski na Stradunu održana je zabava u klubu Revelin.

Nagradu za najbolju masku učenika od 1. do 4. r. dobili su naši drugaši s maskom *Makinje od robe*.

ovome edukativnom programu. Imali su priliku staviti pijane naočale i tako na trenutak gledati očima pijanoga ili drogiranoga čovjeka – slika je bila mutna i nije bilo lako hodati. Isprobali su kacigu koja prikazuje koliki se pritisak stvara pri brzoj vožnji, a okušali su se i u vožnji motora simulatora.

festivai znanosti

Festival znanosti treći je put zaredom održan u Dubrovniku od 7. do 11. travnja 2014. Tema Festivala bilje "Valovi".

Četvrti dan Festivala protekao je u druženju s učenicima drugih razreda naše škole, i to u prostorima Odjela za akvakulturu Sveučilišta u Dubrovniku. U sklopu predavanja na temu *Život na rubu* Ana Bratoš Cetinić i Ivana Prusina održale su prigodnu radionicu, kao i posjet biološkome laboratoriju. Učenici su se zabavili i puno toga naučili.

USPJEH NA 30. DANIMA ANTE KOVAČIĆA

Učenici naše škole sudjelovali su na 28. natječaju *Ivica Kičmanović* koji se održava svake godine u svibnju u spomen na pisca Ante Kovačića. Na natječaju sudjeluju učenici osnovnih škola s područja Republike Hrvatske, BiH i Vojvodine, a predstavljaju se literarnim i novinarskim radovima o djetinjstvu i školovanju na hrvatskome standardnom jeziku ili zavičajnome govoru.

Za svoje literarne radove nagradu je dobilo troje učenika naše škole – Franci Papić, učenik 5. r., za rad *Nekako ću im reći*, Chiara Petković, učenica 7. r., za rad *Dobra baka* i Mia Banovac, 7. r., za rad *Najdraži sat hrvatskoga*. Učenici petoga razreda Mia Vićan i Hrvoje Vukić za svoje su radove dobili pohvale – Mia za rad *Jabuka ne pada daleko*, a Hrvoje za rad *Duh Božića*. Mentorica svim učenicima bila je Jele Sršen, koja je također dobila pohvalu za učitelje-mentore.

Mia Vićan i Hrvoje

Chiara, Franci i Mia Banovac

Lindovo blago

U sklopu projekta *Lindovo blago*, posvećenoga očuvanju nematerijalne kulturne baštine i uključivanju predškolske i školske djece u bavljenje folklorom, u sportskoj dvorani naše škole 11. lipnja 2014. nastupilo je više od 200 djece iz dubrovačkih dječjih vrtića, osnovnih škola, Ženskoga đačkog doma i Učeničkoga doma Paola di Rosa. Osim lindja, izveli su i tradicionalne plesove drugih hrvatskih krajeva. Nastup je humanitarne naravi, a sav prikupljeni novac uplaćen je za pomoć djeci u poplavljениm dijelovima Slavonije.

EUROPSKI DAN JEZIKA

Europski dom Dubrovnik u suradnji s obrazovnim ustanovama i udružinama u kulturi 26. rujna 2014. organizirao je obilježavanje Europskoga dana jezika.

Zabavno-edukativni program održan je ispred crkve svetog Vlaha. U njemu su sudjelovali mališani vrtića Pile, učenici Gimnazije Dubrovnik, Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića i Turističke i ugostiteljske škole Dubrovnik, studenti američkoga koledža RIT Croatia, predstavnice Dubrovačkoga međunarodnog sveučilišta i mađarskoga konzulata te učenici naše škole. Učenici 3. b odjela plesali su i pjevali na engleskome, a grupe učenika viših razreda recitirale su i pjevale na talijanskome, njemačkome i španjolskome jeziku. Ovim se događajem želi skrenuti pozornost na važnost učenja stranih jezika u svakoj životnoj dobi, formalnim i neformalnim obrazovanjem, radi što boljega međukulturalnog razumijevanja.

OBILJEŽILI SMO SVJETSKI DAN STANIŠTA

Povodom Svjetskoga dana staništa 31. listopada 2014. učenici 6. c razreda s profesoricom prirode Franicom Barać proveli su dan na Brsaljama učeći o hrastu platanu zaštićenome 2010. godine.

Hrast platan na Brsaljama dužine je 32,5 m i širine 1,5 m. Znanstvenici sa Šumarskoga fakulteta u Zagrebu obavili su procjenu zdravstvenoga stanja stabla i učenike upoznali s instrumentima poput rezistografa i tomografa kojima se ispituje njegovo zdravlje. Članovi HPD-a Sniježnica demonstrirali su tehnike penjanja i spuštanja sa stabla s pomoću visinomjera, krola, konopa i stop descendera. Priključeni podatci pokazat će koji su zahvati potrebni za očuvanje hrasta platana.

ČITAMO PJESNIKE

U Saloči od zrcala Narodne knjižnice 14. studenoga 2014. održana je glazbeno-poetska večer „Čitamo pjesnike“.

Učenici srednjih škola pred brojnom publikom čitali su ljubavnu poeziju poznatih pjesnika. Program su svojim nastupima upotpunili učenici Umjetničke škole Luke Sorkočevića. Među njima bile su i dvije učenice 7. c razreda, Lucija Brautović na flauti i Nina Zvone na violončelu. Dok je žiri, u kojem su bile i naše drage bivše profesorice Jele Sršen i Branka Capurso, odlučivao tko je zaslužio pobjedu, publiku su čitanjem ljubavnih stihova oduševili gosti večeri – učenici osmih razreda naše škole. Antonio Lujo čitao je pjesmu Čekaj me K. Simonova, Vlaho Lise pjesmu Sanjam kako idem pored tebe D. Tadijanovića, Helen Chiddenton Običnu pjesmu Z. Goloba, Karlo Krilanović pjesmu Volio bih da me voliš J. Kaštelana, Marko Marinović Povratak D. Cesarića i Toni Perović Povratak A. B. Šimića. Učenike su pripremale i vodile Ivana Šijaković i Veronika Šmanjak.

Radovi naših učenika na FORUMU MLADIH

Naša škola iz mjeseca u mjesec sudjeluje na manifestaciji „Forum mladih“ kojom Grad Dubrovnik potiče stvaralaštvo učenika dubrovačkih osnovnih i srednjih škola.

Na susretu O čemu sve pišemo koji je 29. listopada održan u biskupijskoj dvorani pape Ivana Pavla II. učenica 2. a razreda Eva Šanje predstavila je slikovnicu o svojoj obitelji, a učenik 8. c razreda Mario Tošić pročitao je svoju pjesmu *U kući nakraj grada*.

U Art radionici Lazareti 26. studenoga 2014. otvorena je izložba radova učenika osnovnih i srednjih škola te učeničkih domova iz područja tehničke kulture i likovne umjetnosti *Rukama složeno*. Ovu kreativnu i zanimljivu izložbu otvorile su učenice Umjetničke škole Luke Sorkočevića, Kvartet violina, nakon čega je održana kratka prezentacija Centra robotike – Informatičkoga kluba Futura. Našu školu ove godine predstavljali su radovi koje su izradili učenici Eko-art radionice, Malih vezilja i Likovne radionice pod vodstvom njihovih mentorica učiteljica Zrinke Radice, Ivane Frke i prof. likovne kulture Petrunjele Vuković.

Film MARINOVO TEZORO najbolji projekt u Hrvatskoj

Grad Dubrovnik od Koordinacije gradova i općina prijatelja djece dobio je nagradu za najbolji projekt u Hrvatskoj – dokumentarno-igrani film *Marinovo tezoro*. Gradonačelnik Dubrovnika Andro Vlahušić i dječja gradonačelnica Ana Njirić na božićnome domjenku Grada 19. prosinca 2014. uručili su priznanja za naj-akciju 2014. godine sudionicima projekta: Nikši Matiću, ravnatelju Doma Marina Držića, Maru Bošnjaku i Alenu Redžoviću iz Audiovizualnoga centra Dubrovnik i našoj ravnateljici Zrinki Capor.

foto: dubrovnik.net.hr

NAJČITAČI Knjigometra

Lea, Zvonimir i Mateo

I ove godine nastavili smo s tradicijom nagrađivanja najčitača naše škole. Projekt Knjigometar trajao je tri mjeseca, a u njemu su sudjelovali učenici drugoga, trećeg i četvrtog razreda. Učenici su po slobodnom izboru čitali nelektirne knjige, komentirali ih i ocjenjivali.

Najčitači 2. razreda:

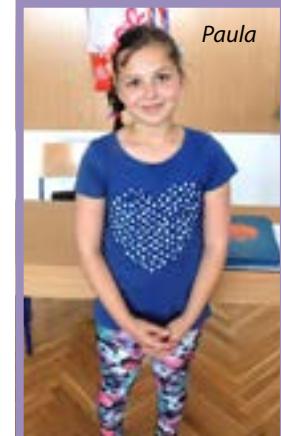
1. Lea Nalbani,
Mateo Tomašević
i Zvonimir Miloglav
2. Morana Žuro
3. Martin Mucić

Najčitači 3. razreda:

1. Paula Mojaš
2. Antonia Šurković
3. Mara Vuletić

Najčitači 4. razreda:

1. Petra Mojaš
2. Mara Šilje
3. Roko Mucić

TOP 10 NAJBOLJIH KNJIGA

1. Gregov dnevnik: točka na i
2. Grozni Grga i kako prevariti Zubić Vilu
3. Kapetan Gaćeša i napad zahoda-laprdala
4. Kapetan Gaćeša i najezda nevjerojatno zločestih teta Kuha iz svemira
5. Petrica Pričalica
6. Gregov dnevnik: ljetna žega
7. Mali Jan ima plan
8. Čokoladne godine
9. Morski dnevnik Pauline P.
10. Drugi dnevnik Pauline P.

ČAROLJE IZ
LABORATORIJA
I KUHINJE

Naša škola na Mediteranskome sajmu

Naša jela oduševila VELJKA BARBIERIJA

U programu 11. Mediteranskoga sajma zdrave prehrane, ljekovitog bilja i zelenog poduzetništva, koji je održan od 27. do 30. ožujka 2014., sudjelovali su i naši učenici.

Predavanje o biodinamičkome uzgoju bilja održala je gospođa Bernarda Orehovec 27. ožujka 2014. u školskoj dvorani, a učenici su mogli saznati kako se na prirodan način, bez uporabe kemijskih sredstava, mogu uzgojiti sve vrste povrća i voća za ljudsku prehranu. Istoga dana u popodnevnim satima skupina učenika sa svojim razrednicama, ravnateljicom i školskom pedagoginjom u Hotelu Valamar Lacro-ma poslušala je predavanje nutricionistice Marije Veličić o važnosti mediteranskoga načina prehrane za dug život. Sudjelujući u raspravi nakon predavanja, učenici su zaključili da većina nema zdrave prehrambene navike i da bi ih trebalo promijeniti u skladu s dobivenim uputama.

Sljedećeg dana učenici su, na poziv direktora sajma Vedrana Kraljevića, predstavili vlastite proizvode: maslinovo ulje dobiveno preradom maslina iz školskoga dvorišta, džemove od ljutih naranača i limuna, arancine od kore ljute narance, sapune iz školskoga laboratoriјa i mirisne kuglice od sušene lavande. Posebno veselje i ponos izazvao je posjet gospodina Veljka Barbierija, jednoga od naših najpoznatijih gastronomova, koji je pohvalio

Svi bi jeli kod nas

okus naše *pizze* s tunom i popečaka od zobenih pahuljica.

Škola je, kao nagradu za sudjelovanje, dobila statuu *Zeleno oko*, a nadamo se da će se suradnja s Mediteranskim sajmom nastaviti i u ovoj školskoj godini.

Franica Barać, prof. biologije

Na usluzi posjetiteljima

U produženome JE SUPER!

Nakon redovne nastave velik broj učenika prvoga i drugoga razreda ostaje u produženome boravku. I djeca i roditelji kažu da je produženi boravak praktičan i koristan jer učenici u školi napišu domaću zadaću, dobiju ukusan i zdrav obrok, igraju se i druže s prijateljima. Budući da sve školske obveze ispune tijekom produženoga boravka, kasnije su slobodni i mogu više vremena provesti sa svojim roditeljima. Upravo je naša škola prva škola u Gradu koja je uvela takav program. Njegovo je ostvarivanje započelo školske godine 2004./2005. U ovoj školskoj godini u produženome boravku rade četiri učiteljice: Stana Bukvić, Ivana Radulović, Martina Perović i Janja Bačić.

Posjetile smo učiteljicu Ivanu Radulović i njezine vesele učenike koji su složni u jednom – sretni su što naša škola omogućuje ovakav oblik nastave.

Ana Kovačić, 5. b

Kuzma i Đani

Napokon je dvorište samo naše!

Slikavanje je zanimljivije od matematike

Kasia i Ela

Što vam se najviše sviđa u školi?

Mislav: Meni se najviše sviđa ići na tjelesni.
 Ines i Lucija: Nama se najviše sviđa matematika.
 Mihaela: Meni se najviše sviđa likovni.
 Antoan: Glazbeni mi je odličan!
 Kuzma: Engleski i matematika su zakon!
 Ela: Meni je super produženi boravak.
 Matej: Moj hobi u školi je skupljanje pauka i puževa.

Kakve su učiteljice?

Kasia, Ela, Bruna i Anja: Odlične!!!
 Marita: Drage i lijepе.
 Nikol: Drage i dobre.

Imate li puno domaće zadaće?

Svi uglaš: DAAAAAA!!!

Koji vam je sport najdraži?

Ela: Atletika.
 Kuzma, Kasia i Bruna: Tenis.
 Antoan i Đani: Nogomet.
 Luka: Judo.
 Mihaela i Nikol: Odbojka.

Jesu li vam torbe teške?

Svi uglaš: DAAA!

Što najviše volite jesti za ručak dok ste u školi?

Ines, Antoan i Marita: Lazanje!
 Nikolina, Luka i Matej: Pizzu.
 Bruna: Ja najviše volim rižu.
 Anja: Meni je najdraža pasta šuta.
 Ela: Pasta s mljevenim mesom.

Ines i Anja u zanimljivim kombinacijama

Lakše je učiti kad nisi gladan

Koja vam je od aktivnosti u produženome boravku najdraža?

Anja: Lutrija!
 Nikol: Meni odbojka i kostur.
 Marita: Najviše volim igrati graničara.
 Mislav i Luka: Pravljenje domaćih tempera i miksanje.

Jana Katić, 5. b

Periša NAS UPOZNAJE
S PRIJATELJIMA

S PRIJATELJIMA *je uvijek zabavno*

Periša je učenik Škole s posebnim programom. Ima 20 godina i velika je spavalica. Kada dođe u školu na vrijeme, dobije jedan žeton. Nakon deset skupljenih žetona slijedi nagrada. Živi u Starome gradu i svaki dan pješice dolazi u školu. Kada dođe, označi dan, datum i tko je od njegovih prijatelja došao. Nakon toga ide na doručak, najčešće jede kruh s Linoladom. Petkom ide na vjeronauk kod časne sestre Marinele. Ištice kako su se vrijedno pripremali za božićnu priredbu. Periša je i dežurni učenik. Voli ukrašavati panoe i pisati na računalu. Svaki dan u 12:30 ide doma školskim kombijem koji vozi Toni. Petkom ide na Goricu kod none i nona, gdje ima vježbe s fizioterapeutkinjom Ivanom. Ljeti radi u svojem restoranu, a omiljeno su mu jelo palačinke.

Romana Palunčić, 5. b

○ Antonio

(13 GODINA)

Živi u Mokošici, često ga možete vidjeti u šetnji uz rijeku. Ima brata Nikolu. Svaki dan u školi uči čitati i pisati, postavlja stol, pere suđe i zalijeva cvjeće. Voli puno jesti, posebno pizzu i kolače. Voli ići na bazen.

• ○ Roko

(13 GODINA)

Živi u Sustjepanu. Ima brata Patrika. Svaki dan nakon škole ide baki u Lapad. Voli šetnju i izlete, ljaljati se i voziti bicikl. Najviše voli jesti rajčice i mandarine.

○ : Ante

(14 GODINA)

Živi u Župi. Svaki se dan vozi školskim kombijem. Voli ići na izlete, jesti sladoled i piti sok. Obožava glazbu, a omiljena mu je pjesma *Volim osmijeh tvoj* Toše Proeskog. Jako je marljiv u školi.

Jakov
(12 GODINA)

Voli se voziti autobusom, plivati u bazenu i mjesit kruh. Živi u Čokolinu s roditeljima i bratom Lovrom.

UČITELJICA

Jelena
(29 GODINA)

Radi kao učitelj defektolog. Živi u Župi, ima malenoga sina Tomu. Voli svoj posao i trudi se da njezini učenici budu što samostalniji i sretniji.

Četvrtkom i petkom s nama je u razredu i volonterk Luci Basor. Puno nam pomaže i VELIKA JOJ HVALA!

Svaki tjedan idemo NA BAZEN...

Jelena Katić, 7. a

UČENJE, STVARALAŠTVO I DRUŽENJE na edukativnim radionicama

DUM MARIN BI BIO PONOSAN NA NAS

Dom Marina Držića prošle je godine pokrenuo četiri edukativne radionice za učenike dubrovačkih osnovnih škola. Glavni cilj radionica bio je mladima dočarati život renesansnoga Dubrovnika te život i djelo hrvatskoga komediografa Marina Držića. Rezultati tromjesečnoga rada predstavljeni su pred Držićevim domom 17. svibnja 2014. povodom Europske noći muzeja i Međunarodnih dana Doma Marina Držića. Učenici su uprizorili scene iz Držićeva *Skupa* i *Dunda Maroja*, interpretirali renesansnu glazbu i tako prisutnima dočarali duh Držićeva doba. Budući da su naši učenici bili najbrojniji među polaznicima radionica, Škola je organizirala program *Prezence od negromancija* kako bi svi zainteresirani vidjeli na čemu su vrijedno radili tri mjeseca. Program je održan 10. lipnja 2014. u Ljetnome kinu Slavica, a naši su učenici svojim dramskim, likovnim i filmskim radovima oduševili publiku. Posebno oduševljenje izazvao je film *Marinovo tezoro* koji je nastao na filmskoj radionici naše škole. Sigurni smo da bi Vidra bio zadovoljan!

„Oslikavanje grbova starih dubrovačkih obitelji“

Tijekom proljeća 2014. poхађала sam likovnu radionicu u Domu Marina Držića. Održавала se svake subote, tri mjeseca, a vodila ju je akademска slikarica Rajna Inić. U radionici je sudjelovalo još osam učenika. Iz naše škole bilo nas je troje. Upoznali smo se sa stariim dubrovačkim obiteljima i njihovim grbovima. Svatko je odabrao grb jedne obitelji i slikao ga na keramičkoj vazi. Cijelo smo se vrijeme odlično zabavljali. Danas su naše vase izložene u maloj školi.

Klara Lazić, 6. b

„Odjeća u doba Marina Držića“

U dramskoj radionici učenici su pripremali dramsku izvedbu i proučavali odjeću u Držićevim djelima. Išli su u terenske obilaske, posjetili Knežev dvor, Muzej Rupe, vidjeli kolekciju garderobe Dubrovačkih ljetnih igara. Tako su naučili nešto o Držiću, vremenu u kojem je živio, starim običajima Grada te nešto starih dubrovačkih riječi koje su danas zaboravljene. Njihovi mentorи bili su profesorica glazbe i kazališna skladateljica Paola Dražić Zekić i akademski glumac Hrvoje Sebastian.

Radionica je bila jako edukativna i korisna, naučili smo puno o Vidri. Bilo je jako zabavno! Kad god bismo došli ranije, igrali bismo kviz o Držiću. Ubrzo smo znali sve odgovore. Profesorica Paola učila nas je stari dubrovački naglasak i objasnila nam sve nepoznate riječi iz ulomaka Držićevih djela koje smo obrađivali, a Hrvoje nas je poučio o glumačkim tehnikama kojima glumci prikazuju različite osjećaje. To je bilo sjajno iskustvo koje bih voljela ponoviti!

Sara Jerković, 6. a

Izvedba dramske skupine u Kinu Slavica (Željko Tutnjević)

Filmska radionica

Filmska ekipa na setu

„Snimanje dokumentarno-igranoga filma o Marinu Držiću“

Na filmskoj radionici, pod vodstvom Alena Redžovića i Mara Bošnjaka iz Audiovizualnoga centra Dubrovnik, nastao je film *Marinovo tezoro*.

Bilo nam je jako zabavno na snimanju. Budući da se radnja filma odvija u prošlosti, morali smo se odjenuti kao u doba Marina Držića. Kada bismo prolazili pored kafića na Stradunu, svi bi nas gledali, a neki i fotografirali. Svaki put kada bismo snimali, nešto ne bi valjalo. Netko bi prasnuo u smijeh, netko pao, netko zaboravio tekst... Dio teksta je na talijanskome pa bi se neki znali zbuniti i reći potpuno pogrešnu riječ. Ipak smo, uz puno smijeha, uspjeli snimiti film.

Lea Belin, 7. b

marinovo tezoro

Učenica Laura za domaću zadaću mora napisati nešto o Marinu Držiću, piscu čije ime nosi njezina škola. Dok u knjižnici čita *Dunda Maroja*, nailazi njezin prijatelj Maro i predlaže joj da pođu do Doma Marina Držića i tamo saznaju više o ovome velikaru renesansnoga Dubrovnika. Lauri se ideja svidi te oni odlaze u Grad i ne sluteći kakva ih avantura tamo očekuje.

Snimanje u knjižnici

Polaznici filmske radionice s mentorima i ravnateljem DMD-a Nikšom Matićem

Glume:

Vlaho Lise, Dora Milina, Ivan Hrnić, Lucas Dražić, Antonio Miljan, Vedran Sarić, Maroje Katić, Josip Lazić, Vanessa Kamić, Lea Belin, Iva Raguž, Stjepo Radić, Paola Pranjkić i Maroje Miljan

Izdavač:

Dom Marina Držića

Snimatelj:

Carla Lešević

Tonski snimatelji:

Ivana Uđenija, Vedran Sarić, Lucas Dražić

Glazba:

Ansambel za ranu glazbu Minstrel

Scenarij:

Alen Redžović

Mentori:

Maro Bošnjak, Alen Redžović

Sa snimanja Tirene

Renesansne gospođe

Zli starac Skup i njegova sluškinja

...sve hrabrijim koracima u život...

Prvi program rane intervencije u gradu Dubrovniku pokrenut je u siječnju 2014. u našoj školi. Namijenjen je učenicima mlađe dobi s teškoćama u razvoju, a vodi ga profesorica rehabilitatorica Anita Šimović.

Sve je više djece s teškoćama u razvoju tako da se mogućnost adekvatnoga tretmana smanjuje ili je gotovo nema. Institucije koje se bave problematikom djece s teškoćama u razvoju u načelu ne obuhvaćaju djecu mlađu od 3 godine. Roditelji lutaju tražeći pomoć što rezultira frustracijom i nezadovoljstvom, ali i propuštanjem optimalne dobi za tretman koji se kasnije teško može nadoknaditi. Rano djetinjstvo najkritičnije je razdoblje u razvoju svakoga djeteta jer je iznimno važno za stjecanje ranoga iskustva i cijelovitoga razvoja mozga. U tome razdoblju moždano tkivo djece može održati funkcionalni kapacitet zamjenom oštećenoga tkiva drugim živčanim tkivom. Zato je važno rano dje lovati i uključiti dijete u tretman. Klinička iskustva pokazala su da se ranom intenzivnom primjenom programa stimulacije mogu postići veliki rezultati. Rođenje djeteta s neurorazvojnim čimbenicima rizika, kao i identifikacija razvojnih odstupanja u ranoj dobi, jak su izvor stresa za obitelj. Sve što roditelji intuitivno uspješno rješavaju u njezi i igri s djetetom u ovome slučaju postaje problem. Strahuju da će propustiti nešto važno za uspješan djetetov razvoj, pitaju se postupaju li ispravno, a dijete je često osjetljivije i zahtjevnije. Ovi roditelji i njihova djeca trebaju dodatnu podršku, trebaju ranu intervenciju.

Ranom detekcijom, individualiziranim pristupom i multidisciplinarnim stručnim radom s djetetom s teškoćama u razvoju postiže se uspješniji razvoj. Program rane stimulacije obuhvaća re habili

titacijske postupke od djetetova rođenja do njegova polaska u školu. Sustav rane podrške potrebno je započeti što ranije kako bi se roditeljima i djetetu pružila pravodobna pomoć. Kvalitetnom i stručnom podrškom potiče se optimalan razvoj djeteta i preveniraju mogući rizici. Rehabilitacijski postupci namijenjeni unapređenju djetetovih vještina primjenjuju se usporedo sa strategijama koje trebaju minimalizirati negativne učinke poteškoća na razvoj. Nakon provedene timske procjene dijete se uključuje u program rane stimulacije ili se upućuje u druge programe ovisno o potrebama. Timski se određuje plan podrške za dijete i obitelj te se odabire terapeut koji će pratiti njegov razvoj, a sigurno i opušteno obiteljsko okruženje omogućuje cijelovitu implementaciju edukacijsko-rehabilitacijskih postupaka u svakodnevni život djeteta.

Program rane stimulacije odvija se u Školi, a započeo je u siječnju 2014. Trenutačno je u njega uključeno tridesetak djece. Stručnjaci uključeni u tretman su: psiholog i supervizor projekta Goran Džingalašević, medicinska sestra Ana Škurla, fizioterapeutkinja Jelena Roko, logopedice Andrea Džakula i Nada Doršner, rehabilitatorice Anita Šimović i Hana Sinanović te socijalna pedagoginja Jelena Pendo. Za potrebe projekta opremljena je senzorna soba. U posebno opremljenoj kabinetu nakon početne procjene kreiraju se aktivnosti kojima se potiče organizacija osjeta za smislenu i svrhovitu uporabu u svakodnevnome životu. Izlaganjem različitim podražajima, poput taktilnih, vestibularnih i proprioceptivnih, dijete stječe nova iskustva koja pamti i upotrebljava za stvaranje novih koncepata, tj. za učenje.

Verbotonalni aparat upotrebljava se u rehabilitaciji slušanja i govora

Što RODITELJI

kažu o projektu?

Mislim da smo moje dijete i ja pronašli utočište i oazu spaša i razumijevanja te da bismo bez vas tapkali pogubljeni u sustavu. Imamo mjesto na koje s veseljem dolazimo i gdje nas uvijek dočeka grupica nesobičnih i srdačnih ljudi. Hvala vam na svemu! ☺

MAJKA M.T.

Svojim nam savjetima pomažete i pokazujete kako reagirati u određenim situacijama. Trudite se približiti djetetu i zato smo zadovoljni vašim radom.

MAJKA H.D.

MAJKA J.V.

Smatram se izuzetno privilegiranom jer je moje dijete dio projekta. Nakon nekoliko mjeseci svakodnevne terapije primijetila sam da je postalo usredotočenije, samopouzdanje i vedrije. U dalnjem radu očekujem još veći napredak.

Opremili smo senzornu sobu

Snažna potpora timu projekta

ZA MENE ne postoji NEMOGUĆA DJECA

Supervizor projekta Rane intervencije Goran Džingalašević podijelio je s nama svoja iskustva.

Možete li nam se predstaviti?

Najlakše mi se predstaviti svojim dvadesetogodišnjim radom. Nakon studija u Zagrebu počeo sam se baviti autizmom i sličnim poremećajima, no zaključio sam da bih mogao proširiti znanje izvan Hrvatske. Još tijekom studija moji su profesori bili impresionirani mojim odnosom s takvom djecom. Oduvijek sam s njima mogao komunicirati više od svojih suradnika te iz njih izvući ono najbolje zanemarujući poteškoće zbog kojih su marginalizirani. U dijagnostici za mene ne postoje nemoguća djeca. U svojem radu uočio sam da tretman u mjestu u kojem djeca žive ima najbolje rezultate.

Možete li nam kao svjetski poznati stručnjak izdvojiti nekoliko zanimljivosti iz svojega rada?

Osmisljavanje svakoga rada bilo je na neki način posebno i zanimljivo, a pozitivan ishod dovodi do pravoga poslovnog zadovoljstva. Izdvadio bih izradu prenosivih vizualnih podrški i njihovu primjenu u životu djece. Oblik, veličina i boja od iznimna su značenja jer djetetu pokazuju što od njega očekujemo, odnosno kakvo je ponašanje poželjno. Važno je vjerovati u uspješnost te metode jer uporaba vizuelne podrške ovisi o ljudima koji je primjenjuju. Zanimljiv je rezultat poboljšanje pojedinačne, ali i grupne komunikacije te drastično smanjenje problema ponašanja. Istaknuo bih suradnju sa stomatolozima koja je započela u Zagrebu, a nastavila se diljem svijeta. Dokazali smo da je i djeci s teškoćama moguće popravljati zube bez opće anestezije koja je dotad bila uobičajena.

Kakva su Vaša iskustva s radom u stranim zemljama?

Moja su iskustva vezana za razne zemlje svijeta jer sam bio na specijalizacijama i edukacijama u Americi i Europi, a još se uvijek stručno usavršavam.

Moji su profesori bili uglavnom Amerikanci (Schopler, Lovaas, Bondi) i Europljani (Peeters, Valkenborg). Svaka zemlja ima posebnu povijest razvoja ovoga područja pa je teško izdvojiti zajedničke crte moje edukacije. Mislim da je važno znati napraviti dobru dijagnostiku, ali i dobar dizajn cjelokupnoga tretmana. Veliku važnost ima suradnja jer ovaj posao ne bih mogao napraviti sam. Amerikanci imaju visoke ciljeve i postignuća, što se za zemlje u našemu okruženju ne može reći.

Koliko se njihov pristup u radu s djecom razlikuje u odnosu na Hrvatsku? Što bi kod nas najprije trebalo promijeniti?

Ne bih želio biti previše kritičan, ali mislim da smo jako nisko na ljestvici znanja i kliničke primjene intervencije. To dokazuju i uobičajeni nedostatak rane detekcije, očekivanih rezultata i kontinuirane edukacije. Što je najvažnije, kod nas ne postoji multidisciplinarni pristup. Još uvijek nismo uspostavili zdravstveni minimum u kojem se određuju procedure za ovaj poremećaj, a da ne govorimo o centru koji bi okupio sve potrebne stručnjake različitih profesija. Važna je i socijalizacija ove djece koja je zbog trenutačnih mjera onemogućena. Sve zemlje potiču njihovo uključivanje s vršnjacima u redovne strukture, a kod nas je to samo slovo na papiru. Čak su i asistenti primljeni izvan službenoga sustava i nedovoljno su educirani, a odrasli se ne uključuju u radno osposobljavanje.

Već neko vrijeme u Školi s posebnim programom radimo na projektu Rane intervencije za djecu s neurorazvojnim rizikom. Koja je Vaša uloga u projektu?

Dubrovnik ima veliku priliku postati jedan od prvih centara u kojima se započelo raditi na pravilan način. Moj je doprinos u tome što mogu pota-

knuti razvoj ovoga područja i korak po korak izgraditi mrežu ljudi i institucija koji će nastaviti s profesionalnim radom. U kratkome smo vremenu počeli educirati ljudi i dokazivati im da je moguće doći do rezultata ako se pravilno postavimo i radimo po metodi koja je prepoznata u ovome području. U mojo su edukaciju uključene osobe različitih profesija. Budućnost će pokazati potrebe tima i djece uključene u program. Cijeli tim na raspolaganju ima savjetnika što pridonosi efikasnosti ovoga programa. Uspjeli smo postići prvotni cilj – obuhvatiti veći broj djece, učinkovitije raditi s njima te smanjiti troškove.

Kako ste zadovoljni napretkom projekta u Dubrovniku?

Jako sam zadovoljan. Mislim da su ljudi uključeni u projekt jedinstveni, a to je i potrebno ovoj djeci. Zahvaljujući voditeljici Aniti, dinamika osoblja pozitivno se usmjerila pa je cijeli projekt krenuo dobrim putem. Bolje je imati manje ljudi koji zaista vjeruju u ovaj projekt nego više onih koji su nezainteresirani za promjene. Projekt u Dubrovniku za sada je jedini u Hrvatskoj krenuo stopama razvoja unatoč tipično hrvatskome otporu novim tehnologijama i strategijama. Nadam se da ćemo i u budućnosti nastaviti s dobrim rezultatima i pokazati da je ovoj djeci moguće promijeniti život.

Možete li se osvrnuti na rad tima u Dubrovniku?

Suradnja i komunikacija s timom iz Dubrovnika izrazito je dobra, pogotovo u posljednje vrijeme. Svima treba ohrabrenja i konkretnih savjeta. Već su izvježbani u slikanju i snimanju pa mi je lakše imati uvid u situaciju i dati odgovarajući savjet. Malo je ovakvih projekata koji crpe snagu i znanje iz modernih tehnologija, a mi to radimo već neko vrijeme. Nadam se da ćemo sljedećih mjeseci unaprijediti suradnju i postići više rezultata u radu s djecom. To nas je i spojilo.

Što biste nam poručili na kraju?

Postavljajte pitanja, šaljite videa i slike, zahtijevajte više od mene i od djece. Nemojte odustati od ovoga projekta jer će nam budućnost pokazati da smo dobro radili. Naš je rad autentičan i primjenjiv samo u Dubrovniku jer svaka sredina mora prilagoditi svoja znanja situaciji u kojoj se nalazi. I vani postoje razne metode prilagođene potrebama određenoga područja. Neke su od vodećih T. E. A. C. C. H., Montessori, PECS i AAG. U projekt Rane intervencije ugradili smo ponešto od svake metode, a iskustvo će pokazati koji je model najbolji. Za sada smo na dobrom putu prema onome što vani nazivaju dobrom kliničkom praksom i možemo biti ponosni jer smo prisustvovali rođenju toga osnovnog modela.

Anita Šimović, profesorica rehabilitatorica

Putujemo dubrovačkom okolicom MIR JE BLIŽE NEGO ŠTO MISLITE

- Otok Mljet u prošlosti bio je prepun zmija otrovnica čemu kao dokaz služi i legenda o svetome Pavlu apostolu. Prema priči, dok je sveti Pavao bio na putu prema Rimu, nasukao se na obalu otoka Mljeta, a lokalno ga je stanovništvo spasilo. Tijekom jedne propovijedi ugrizla ga je zmija otrovница, zgrabio ju je i bacio u vatru. Kako bi se riješili zmija, 1910. godine izdan je nalog za uvoz dva para mungosa iz Indije. Od tada na Mljetu nema zmija otrovница.
- Blatine, izvori bočate vode, jedna su od posebnosti otoka Mljeta jer ih se ne može naći na drugim jadranskim otocima. Voda iz mljetskih blatina postupkom desalinizacije pretvara se u pitku vodu. Blatine su pune jegulja, ugora, gambora, žaba i raznih vrsta ptica.
- U Nacionalnemu parku Mljet nalazi se najstarija meduza na svijetu koja pripada vrsti *Aurelia*, staroj 26 milijuna godina.
- Otok Mljet obiluje špiljama, a legende kazuju da su u njima živjele vile. Najpoznatija je među njima Odisejeva špilja.

Mljet

- U starim mljetskim selima nalaze se kule koje su služile za obranu od ne-retvanskih gusara. Jedna je od najpoznatijih kula Kaštio u Prožuri. Kako bi se obranili, muškarci bi zauzeli vrh kule i po gusarima proljevali vrelo ulje.
- Polače su dobine ime po rimske palači. Nakon pulske Arene i Dioklecijanove palače Polače su treće najveće rimsko zdanje u Hrvatskoj.
- Predivno mjesto Saplunara dobilo je naziv po latinskoj riječi *sabulum* što znači pijesak. Taj je predio u potpunosti prekriven pijeskom i tu se nalaze najljepše plaže na otoku.

Lea Belin, 7. b

Rimska palača

Odisejeva špilja

Kaštio

Saplunara

Šipan

Šipan je najveći elafitski otok. Nazivaju ga još i zlatnim otokom zbog zlatne boje maslinova ulja. Kada se kreće brodom iz Dubrovnika, dolazi se u Suđurađ, lijepo ribarsko mjesto u kojem se ističe crkva svetoga Đurđa i do nje dvorac Skočibuha. Sagradila ga je obitelj Stjepović-Skočibuha u 16. st., a pored dvorca su umlinica i kapelica. Danas je očuvan unutrašnji raspored prostorija, komin, kameni stupovi i vrtne šetnice. Prolazeći poljem, vide se nasadi vinove loze, stabla smokava, šipaka i rogača. Na sredini polja nalazi se dvorac

Beccadelli koji je pripadao crkvi i u kojem je povremeno boravio talijanski biskup, humanist i književnik Ludovico Beccadelli. Mnogi ljetnikovci i crkve na otoku zapušteni su zbog godina nebrige. Nad Šipanskom Lukom ističe se Knežev dvor, sjedište elafitskoga kneza koji je upravljao otocima, sagrađen 1540. g. Dvor je danas obnovljen i s njegove tarace pruža se prekrasan pogled na šipansku valu, otoke Jakljan, Tajan, Crkvina, Goleč, Olipu i Mljet. U Šipanskoj Luci nalaze se ostatci rimske vile te više crkava iz srednjega vijeka: crkva sv. Petra, crkva sv. Ivana, crkva sv. Mihovila...

Nina Ivanković, 7. b

Knežev dvor

Pogled prema Harpotima

Dvorac Skočibuha

Suđurađ

Učenici predstavljaju posebnosti svojih zemalja

Jelena Dadić, 5. a
Crtež: Livia Glavinović, 6. a

DANE ROJE

Rođen sam 2003. u SAD-u, u gradu Princetonu. Moja je mama iz Amerike, a tata iz Splita, tako da od rođenja govorim i engleski i hrvatski. S četiri mjeseca došao sam u Dubrovnik i otad živim ovdje. Dvaput godišnje posjećujem rodbinu u Americi.

Američka narodna legenda o Johnu Henryju govori o crncu koji je bio izuzetno jak radnik. Njegov je posao bio da velikim čekićem nabija čelični klin u kamen kako bi napravio rupu za dinamit. Jednoga dana šef ga je izazvao na natjecanje protiv stroja. John Henry je pobijedio, ali od silnoga umora umro je s čekićem u ruci. O tome događaju govori mnogo narodnih pjesama.

LAURA PAPAC

Moja mama zove se Veronica Arevalo, ona je iz Čilea. Moj je prvi jezik hrvatski, no s mamom i sa svojom obitelji u Čileu govorim španjolski. Budući da moji roditelji komuniciraju na engleskome, naučila sam i taj jezik. Rođena sam u Dubrovniku jer su se moji roditelji ovamo doselili nakon vjenčanja u Čileu. Moji baka i djed žive u gradu Vina del Mar na obali Pacifika. Tamo sam provela i ovaj Božić.

„El Caleuche“ je legenda koja govori o fantomskome brodu na kojemu su čarobnjaci i vještice i koji jedri uz obalu južnoga Pacifika. Kad se tijekom noći pojavljuje u neposrednoj blizini plaže. Može se razabrati osvijetljeni brod i čuti glazba s palube. Legenda kaže da se oni koji svjedoče tome spektaklu, najviše ribari, pretvore u morske životinje ili budu odvedeni na brod. Mnogim ribarima ova je legenda opravdanje kada se ne vrati kući na vrijeme.

(U prijevodu sa španjolskoga na engleski pomogla je mama, a s engleskoga na hrvatski tata.)

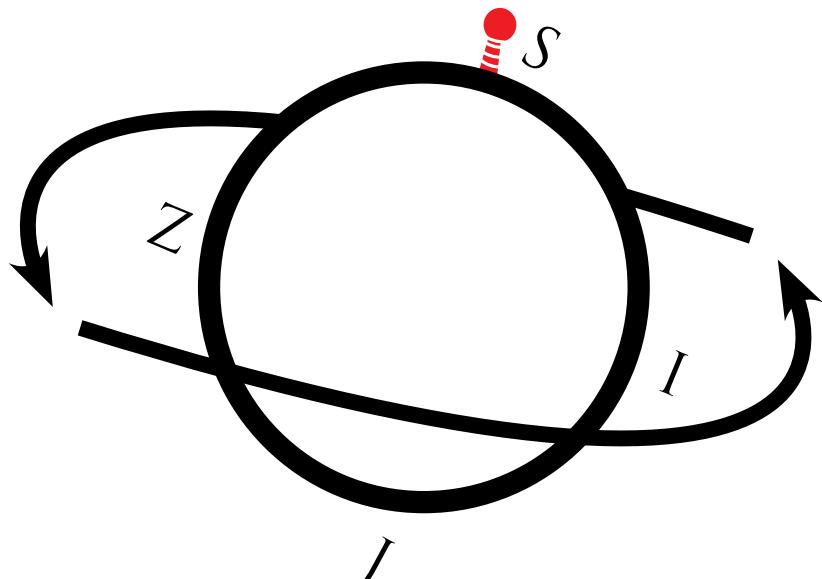
ROBERT CHIDDENTON

Dolazim iz Kanade. Prvi mi je jezik engleski, drugi njemački, a treći hrvatski. Najteže mi je bilo naučiti hrvatski. U prilagodbi su mi najviše pomogle sestre i učiteljica. Najljepši mi je prizor u Dubrovniku Stari grad noću.

Kanada je poznata po svojim dabrovima koji obožavaju grickati drva po cijeli dan. Većina stranaca poznaje ljubav Kanađana prema hokeju te prepoznaće kanadsku policiju, Royal Canadian Mountain Police. Imaju smeđe kape, crvene jakne i visoke smeđe kožne čizme.

Kanada je zemlja Indijanaca, Eskima i brojnih stranaca. Bajke i legende temelje se na starim indijanskim i inuitskim pričama. Meni je najdraža Hockey Sweater.

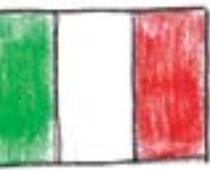

ANTONIO MENNEA

Rodio sam se u Italiji. Moja je zemlja velika i lijepa, u obliku čizme. Sa šest godina doselio sam se u Hrvatsku. Kada sam došao ovdje, nisam nikoga poznavao, nedostajali su mi prijatelji iz Italije. Ipak, ubrzo sam našao prijatelje koji su mi pomogli da se snađem. U Hrvatskoj mi je najljepše more i ljudi koji u njoj žive. Sviđa mi se i to što se ovdje ne ide u školu subotom kao u Italiji.

Svaki put kada idem u Barlettu, mjesto u kojem smo živjeli i u kojem i dalje živi moja baka, nađem se s prijateljima, igramo nogomet, izlazimo... Tamo je sve super! Pogotovo hrana. Moje najdraže jelo su špageti sa škampima. Ove na slici napravila je moja mama.

● ● ● ●

DAFNIE NICOLE FERNANDEZ

Rođena sam na Filipinima. Mama mi je Filipinka, a tata Hrvat. Ovamo sam došla u trećem razredu. Lijepo mi je u Hrvatskoj. Najteže mi je bilo naučiti hrvatski jezik.

Jednom davno Mang Dondong i Iska željeli su imati dijete. Želja im se ostvarila i žena je rodila djevojčicu. Nazvali su je Maria. Maria je odrasla u vrlo lijepu, odgovornu i vrijednu djevojku. Međutim, bila je vrlo sramežljiva pa nije puno izlazila ni razgovarala s ljudima. Maria je imala cvjetnjak, a cvijeće je za nju bilo izvor užitka i sreće. Skupina bandita počela je pljačkati obližnja sela i ubijati sve muškarce. Jednoga dana došli su i u Marijino selo. Mang Dondong i Iska, bojeći se za sigurnost svoje kćeri, krili su je u vrtu. U napadu bandita roditelji su izgubili svijest. Kad su se probudili, nisu mogli naći Mariju. Otac je u vrtu pronašao malu biljku osjetljivu na dodir. Shvatili su da je to njihova kćи. Biljku su nazvali „makahiya”, što znači „ne diraj me”, jer ih je podsjećala na Mariju. Svaka suza njezinih roditelja koja je kanula na zemlju pretvorena je u mali cvijet.

(Na španjolskome naziv za mimozu glasi *no me toques*, što znači *ne diraj me*.)

● ● ●

TRI, DVA, JEDÁN, JEDI!

Maris Krajina, 5. b

Potrebno: 3 ½ šalice kuhane zrele buče, 125 g rastopljenoga margarina, 2 čajne žlice soli, 1 kg glatkoga brašna, 2 čajne žlice praška za pecivo, ½ šalice mlake vode i 1 litra suncokretova ulja.

Narezati očišćenu buču na kocke srednje veličine i složiti u nauljenu posudu za pečenje. Preliti s malo maslinova ulja i peći dok ne omekša, otprilike 20 min. Izvaditi iz pećnice i pustiti da se malo ohladi. Toplu buču zgnječiti u pire i dodati rastopljeni margarin i sol. Prosijati brašno i prašak za pecivo i polako dodati u tjesto dok ne postane suho i prestane se lijepiti za ruke. Ako je tjesto presuho, dodati malo vode. Tjesto mora biti meko, ali ne gumeno. Od tjesteta oblikovati loptice veličine oraha i razvaljati ih na 5 mm debljine. Potom ih oblikovati koristeći kalup promjera 6 cm. Napuniti duboku tavu ili woksuncokretovim uljem te zagrijati na visokoj temperaturi 10 min. *Sopaipillas* pržiti 1-2 minute sa svake strane dok ne dobiju zlatnosmeđu boju. Lagano će se napuhati za vrijeme prženja. Staviti ih na papirnati ubrus da se ocijede. Ovisno o ukusu, mogu se posoliti ili posuti šećerom u prahu.

Pasta alla CARBONARA

Potrebno: 500 g paste, 100 g pancete, 100 g šunke, 2 žlice sirnoga namaza, 3 žlice kiselog vrhnja, jedno jaje, 1 žlica Vegete, sol, lоворов list, peršin, 2 režnja češnjaka i pola kapule.

Pastu skuhati i ocijediti. Šunku, češnjak, pancetu i kapulu malo prodinstati ili prepržiti, dodati malo vode, lовор, vrhnje, sirmi namaz i izmućena jaja. Miješati dok se ne zgusne. Posoliti po želji i po potrebi dodati još vrhnja. Umakom preliti pastu i posuti nasjeckanim svježim peršinom.

Pancakes

Potrebno: 2 šalice brašna, 4 žličice praška za pecivo, pola žličice soli, 4 žlice šećera, 1 vanilin šećer, 2 jaja, 2 šalice mlijeka i 4 šalice ulja.

U zdjelu staviti sve suhe sastojke i pomiješati. Dodati mlijeko, jaja i ulje i miješati mikserom 2-3 minute. Peći na tavi na laganoj vatri oko minuti i pol sa svake strane. Po želji može se dodati čokoladni sirup, voće, med ili javorov sirup.

IRENA BRDAR, PROF. MATEMATIKE

Najbolje je zamezit u Slavoniji

Došli ste iz Osijeka. Kako je sa sjevera doći u južnije krajeve?

Dosta je zanimljivo zato što se Dubrovnik i Osijek uvelike razlikuju. Navikla sam na vožnju biciklom jer je u Osijeku sve ravno, a ovdje se sad navikavam na hodanje skalinama. Ima jako puno stepenica na svakome koraku. Prvi su me dan malo bolje noge, ali je doista lijepo. Dubrovnik je jako lijep grad. Malo mi nedostaju moji prijatelji i obitelj, ali navikavam se.

Koja je razlika između života u Slavoniji i ovdje?

Najveća je razlika što su tamo moji prijatelji i obitelj, tamo sam imala ispunjen život, puno druženja, a ovdje tek moram steći prijatelje. Ali život se puno ne razlikuje – posao, kuća...

Kako Vam je raditi u našoj školi?

Jako lijepo. Svi su profesori simpatični i jako dragi. U zbornici je uvijek veselo. Ima puno mladih profesora tako da smo kojiput išli na piće.

Izlazite li vikendom kada imate manje posla?

Bila sam u Revelinu, svidjelo mi se, ali nisam baš puno izlazila.

Volite li kuhati?

Volim, ali ne kuham svaki dan.

Možete li nam preporučiti neke slavonske specijalitete?

Najpoznatiji su čobanac i fiš što se kod vas ne jede. I meza, najbolje je zamezit u Slavoniji. Od šunke, kobasice, kulena...

Koji su Vaši hobiji?

U Osijeku sam ih imala, a u Dubrovniku baš i ne. Kad sam bila mala, voljela sam pisati ljubavne pjesme. Sve ono čime sam se bavila u Osijeku u Dubrovniku je ili teže ili čak nemoguće, ali barem je divno šetati uz more.

Studirali ste matematiku, no volite li književnost? Koju ste knjigu posljednju pročitali?

Volim književnost. Prije sam često čitala, ali u posljednje vrijeme baš i ne jer sam se pripremala za posao i selidbu. Volim ljubavne priče, ali doista se ne mogu sjetiti što sam posljednje čitala.

Iva Marković, 6. a

VERONIKA ŠMANJAK, PROF. HRVATSKOGA JEZIKA

Svaki je učenik poseban na svoj način

Kako Vam je u našoj školi? Što mislite o novim učenicima?

Jako mi je lijepo u novoj školi, prilično sam se brzo navikla na novu radnu okolinu, a novi su me učenici pozitivno iznenadili.

Je li teško naviknuti se na nove učenike i zapamtiti sva njihova imena?

Ja sam se trebala naviknuti na učenike, ali i učenici na mene jer sam im nova profesorica. Mislim da je taj proces prilagodbe i navikavanja prošao jako dobro. U prvoj tjednu nisam baš uspjela zapamtiti sva imena, ali nije mi predugo trebalo.

Jesu li se neki učenici već posebno istaknuli?

Svaki je učenik poseban na svoj način i ima neku svoju osobitost tako da ne bih nikoga posebno izdvajala.

Što mislite, kakav ste dojam ostavili na učenike?

Teško mi je o tome govoriti zato što za vrijeme nastave u učionici ne mogu dobiti pravi dojam, ali mislim da je pozitivan.

Kakav dojam imate o novim suradnicima?

Jako dobro okruženje, radno. Jednom riječju – pozitivan.

Kakva ste učenica bili u osnovnoj školi?

Kad sam bila u osnovnoj školi, bila sam dosta sramežljiva i povučena, savjesna i odgovorna.

Jeste li išli u glazbenu školu?

Išla sam, završila sam osnovnu, svirala sam klavir.

Imate li kućnog ljubimca?

Imam mačku koji ima 5 godina, zove se Mario i velika je maza.

Emma Martinović, 5. c

IVANA ŠIJA KOVIĆ, PROF. HRVATSKOGA JEZIKA

Lijep je i neobičan osjećaj vratiti se

Kada ste odlučili postati profesorica? Zašto?

Još u osnovnoj školi najviše su me zanimali jezici tako da sam upisala i studirala hrvatski i talijanski jezik. Na fakultetu sam se odlučila za nastavnički smjer jer mi se činio zanimljivijim od većine uredskih poslova. Volim raditi s djecom i jako sam zadovoljna svojim izborom zanimanja.

Kakav Vam je bio osjećaj ponovno se vratiti u školu?

Bila sam učenica ove škole pa mi je neobično vratiti se kao profesorica. Kao i vas, i mene vežu mnoge uspomene za ove učionice, dvorište... Na zidovima su još uvijek slike mojih prijatelja, dio vaših profesora i meni je predavao; razrednica mi je bila Ana Šimundić. Svakako je vrlo lijep i neobičan osjećaj vratiti se!

Je li Vam ugodno raditi s nama?

Misljam da je profesorski posao vrlo odgovoran i zahtjevan, ali ne može se obavljati ako se čovjek ne osjeća ugodno sa svojim učenicima.

Je li težak izazov raditi poslije prof. Jele Sršen?

Da, doista je težak izazov raditi poslije profesorica Jele i Branke, pogotovo zato što sam ja učenica jedne od njih. Nije bilo lako preuzeti razrede profesorice Jele koja ima toliko znanja i iskustva u nastavi. Sva sreća pa su obje profesorice uvijek tu za bilo kakav savjet.

Kako su Vas kolege prihvatali?

Kolege su lijepo prihvatali sve nove profesore. Atmosfera u zbornici uvijek je živa, radna i, što je najvažnije, prijateljska.

Ove je godine u Školu došlo još troje novih profesora. Jeste li koga od njih već poznavali?

Poznajem prof. Šundricu jer smo zajedno išli u gimnaziju.

Imate li hobи?

Dok sam živjela u Zagrebu, osam sam godina pjevala u ženskoj klapi Čakulone, a povratkom u Dubrovnik morala sam je napustiti. Sada uz pripremanje nastave pokušavam naći vremena za čitanje koje dobre knjige ili za druženje s obitelji i prijateljima.

Mario Tošić, 8. c

DARIO ŠUNDRICA, PROF. FIZIKE **Tako se dogodilo...**

Kako ste se uklopili u našu školu?

Dobro sam se uklopio, prvi tjedan bio je malo teži, ali sada je dobro.

Jeste li neke kolege otprije poznavali?

Pa mislim da nisam... Ne, nisam.

Radite li samo u našoj školi ili još negdje?

Trenutačno radim samo ovdje.

Dajete li teške testove?

Ah, to ćete vi procijeniti!

S kojim Vam je razredom najteže raditi?

Malo mi je teže raditi sa sedmašima nego s osmašima.

Koliko ste jedinica i opaski dosad podijelili?

Dosad desetak jedinica, a još me nitko nije doveo do toga da moram pisati opasku.

Bavite li se nekim hobijem?

Da, hobiji su mi plivanje, čitanje, šah...

Kada i zašto ste odlučili postati profesor?

Nikad nisam baš odlučio, tako se dogodilo.

Za koji nogometni klub navijate?

Navijam za Hajduk.

Helen Chiddenton, 8. c

SREĆETE IH SVAKI DAN NA
**školskim
hobijima,**
no MOŽETE LI IH PREPOZNATI na ovim slikama?

4

5

6

7

Rješenja provjerite na str. 43.

U ZEMLJI bajkovitih prizora i polarnih noći

Norveška, koju nazivaju zemljom fjordova, područje je iznimne prirodne ljepote. Najbolje godišnje doba za posjet Skandinaviji jest ljeto jer su tada temperature vrlo ugodne.

Sognefjord, dugačak 203 km, najveći je fjord u Norveškoj i drugi najveći fjord na svijetu. Na kraju jednoga od rukavaca Sognefjorda, u podnožju planina, nalazi se selo Flåm. Iz Flåma vozi najstrmija željeznica na svijetu, Flåmsbana, koja se gradila oko 100 godina. Željeznica vodi kroz strme planine gdje se mogu vidjeti bajkoviti prizori – gусте šume, vodopadi i slapovi, a ponegdje i drvene planinske kućice na uzvisinama.

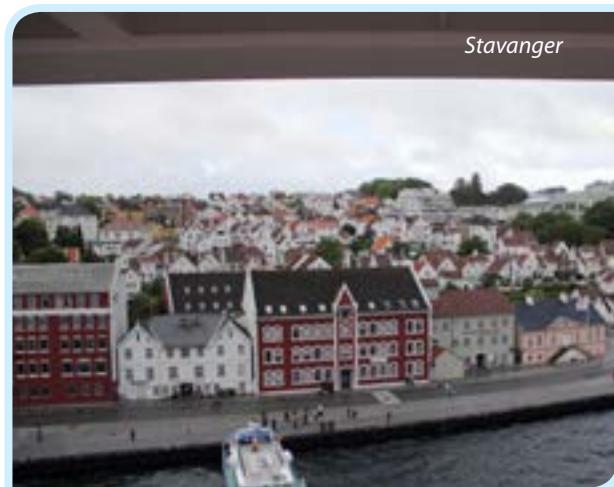
Kjosfossen je najveći slap koji se može vidjeti tijekom vožnje. Snaga slapa je tolika da kapljice vode poput kiše dopiru do samoga vlaka. Tko želi prići bliže, mora se zaštititi. Turistička je atrakcija i plesačica koja pleše pored samoga slapa, što se čini jako opasnim.

Geirangerfjord je najveličanstveniji i najposjećeniji fjord u Norveškoj. On je 15 km dug rukavac Storfjorda. Ime je dobio po selu Geiranger koje se nalazi na krajnjoj točki rukavca. Zbog predivnoga krajolika i strmih stijena koje se uzdižu do 1400 metara nalazi se na UNESCO-vu popisu svjetske

baštine. Iako nema željeznice, Trollstigen (tzv. „trolska cesta“) vodi na vrhove planina i vidikovce Sunnmøre i Eagle Point s kojih se vidi cijeli fjord. U Geirangerfjordu nalaze se mnogi slapovi, a najpoznatiji su Sedam sestara koji su dobili naziv po tome što se sedam slapova jedan do drugoga spušta s vrha strmih stijena.

Južnije od Geirangera, na ulasku u Gandsfjord, nalazi se Stavanger, treći po veličini grad u Norveškoj. Oduševljava malim uličicama i brojnim znamenitostima. Putujući prema jugu, dolazi se do gradića Kristiansand čiji je stari dio Posebyen karakterističan po drvenim bijelim kućicama koje inače prevladavaju u gradovima na južnoj obali Norveške.

Ako želite miran i opušten odmor bez buke i gradske gužve, tada je put u Norvešku pravi izbor. Zbog prekrasnih krajolika, čarobnih fjordova sa slapovima i veličanstvena pogleda s vrhova planina prekrivenih snijegom mislit ćete da ste u svijetu bajki.

Zanimljivosti

- Na krajnjemu sjeveru zbog polarnoga dana sunce zalazi tek oko dva sata ujutro. Neopisiv je doživljaj sunčati se na plaži u ponoć!
- Trol je simbol Norveške i glavni suvenir bez kojega se nijedan turist ne vraća kući. Prema legendi najveći trol živi upravo u toj zemlji.
- U Geirangeru svaka kuća ima trampolin.

Slap Sedam sestara

Najpoznatiji norveški fjord – Geiranger

Martina Terakaj, 7. b

Budućnost

Mehaničke ptice pjevaju
U gradu smoga i dima.
Dok grade gnezda od stakla,
Dječak trči za njima.

Gleda ih očima radoznalim
Ispod svoje gas-maske,
Gleda ih očima malim
Kroz zeleno stakalce.

Knjiga

Osjećam se kao pročitana knjiga
koja sjedi na polici prašine punoj,
zaboravljena.

Albino

Crvene oči, bijela kosa
I svježa rosa.

Sunce mi je škodilo
Otkad sam se rodio.

Čudakom me zovu oni,
Dok mi se srce polako lomi.

Jer ja sam samo dijete,
ALBINO dijete.

Revolucija

Potoci krvi teku
I kraljevi se peku.

Koplja probadaju,
Kraljice padaju.

Prinčevi i princeze već spavaju
Dok ih ljudi pokapaju.

Ljuba

ljubavi
nisam ravan tebi,
tvojoj ljepoti

nisam dostojan
tvoje ljubavi

niti zaslužujem
čuti tvoj smijeh

ali ti svejedno želiš
da ja budem tvoj,
a ti moja

Polje

suncokreta
Kroz polje suncokreta žurim
I u tvoju kosu zurim.

Na travu meku padamo,
Seljake ne obadamo.

Smijemo se, veselimo,
Dok u dnu duše želimo

Da ovi trenuci traju i traju
Jer se osjećamo kao u raju.

Green

Green is the tree,
Green is the grass

Green is the colour of you and I

Green is the park where we met,
Green is the house where we slept

In a green dress you told me "I love you",
With a green bow tie I said it too

In a green hospital our baby was born,
And in a green bed she slept.

And now we sleep together in bed of green, under a
cold, black stone.

Mušketir Žuro

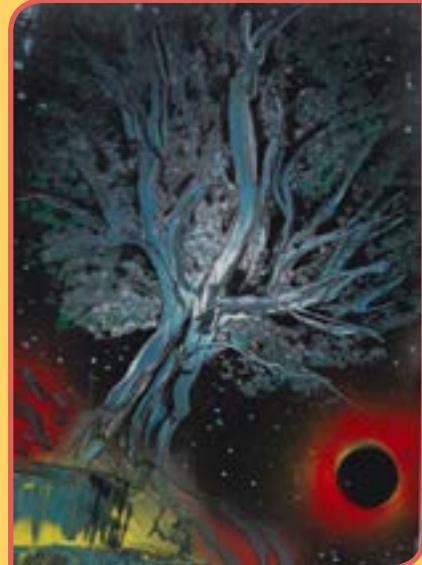
Jednostavnost

Vodopad

Prokletstvo

Noć u gradu

Dva grada

**Je li moguće napisati
priču u samo 6 riječi?
Učenici 7. a i 7. b
dokazuju da jest!**

Pčela u naletu. Autocesta. Vjetrobran. Mrlja. I. P.
Pomagao sam ljudima. Svejedno sam umro. T. V.
Siromah. Loto. Novac. Bogataš. Kasino. Siromah. M. Č.
Božićna misa. Nikome se ne žuri. L. B.
Dobio je peticu. Onda se probudio. F. D.
Zora. U krevetu ljubavnik. Dolazi muž. N. B.
Došao do vrha. Ničeg nije bilo. J. K.
Djevojka s puderom. Kiša. Prištevi izašli. Đ. M.
Gusta šuma. Papirnica u blizini. Nizina. M. Č.
Vožnja dva auta. Upoznavanje na nebu. M. F.
Sretna stala na vagu, tužna sišla. Đ. M.
„Do kraja života“, rekla je. Lažljivica. I. P.
Rođendan, torta, deset stolica. Praznih. Slavljenik. N. I.
Znam tko si. Nesreća. Tko si? L. Ž.

Zalazak

Slike: Livia Glavinović, 6. a

UČENICE NAŠE ŠKOLE NIŽU USPJEHE
NA GLAZBENIM NATJECANJIMA

Jako moraju puno vježbati, UVIJEK IMAJU VREMENA ZA OBITELJ I PRIJATELJE

Osim što su učenice naše škole, Tana Michl, Lucija Brautović, Nina Zvone i Emma Martinović počinju Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Od 2. do 5. ožujka 2014. u Zadru i Imotskom sudjelovale su na 52. Regionalnom natjecanju učenika i studenata glazbe u disciplinama gudači i puhači na kojem su ostvarile izvrstan uspjeh – Nina prvu nagradu u kategoriji gudača, Lucija i Emma drugu te Tana treću nagradu u kategoriji puhača. Čestitali smo im na uspjesima i zamolili da pronađu malo slobodnoga vremena za naša pitanja.

1. Možeš li opisati svoj uobičajen dan kada imaš muzičku školu?

Emma: Idem na *solfeggio* od 14:00 do 14:45 pa na flautu od 15:00 do 15:45.

Tana: Kada dođem iz škole, često idem u muzičku prije nego što jedem i učim. Ako počinje kasnije, stignem i malo provježbati prije sata. Put do grada mi je svakidašnja vježba tako da sam se navikla na hodanje i penjanje uza skaline.

Nina: Obično imam školu do 13:10, dođem doma, pojedem ručak i u 14:00 imam muzičku. Muzička mi traje od 14 do 20, nekad čak i do 21 sat. Nakon što dođem doma, napišem i naučim sve za školu.

Lucija: Nakon što dođem iz škole, pojedem ručak, spremim flautu i note pa krenem u muzičku i tamo provedem cijelo popodne.

2. Zašto si izabrala baš taj instrument? Koliko ga dugo sviraš?

Emma: Izabrala sam flautu jer mi se jako sviđao njen zvuk. Sviram je već tri godine.

Tana: Ako pitate bilo koga tko ide sa mnom u muzičku, čak i moju profesoricu iz *solfeggia* (moju dragu tetu Sanju), reći će vam da sam prije htjela

svirati gitaru i samo gitaru. Na kraju godine morali smo napisati dva instrumenta koja bismo htjeli svirati, prvi i drugi izbor. Ali ja nisam imala drugi izbor pa sam i pod jedan i pod dva napisala – gitara. No, teta Sanja me vratila na mjesto jer sam morala napisati još nešto. Cijeli sam dan plakala, dugo sam odlučivala. Ubrzo smo išli u obilazak muzičke. Tamo sam ga ugledala – klarinet. U tom sam se trenutku zaljubila, znala sam da će mi on biti prvi izbor. Tri mjeseca nakon toga dobila sam svoj prvi klarinet, a sviram ga već pet godina.

Nina: Sviram violončelo već sedam godina. Kad sam bila mala, slušala sam mnogo učenika na koncertima kako sviraju violončelo pa mi se svidio taj duboki ton.

Lucija: Sviram flautu već pet godina kod profesorce Đive Kušelj. Izabrala sam je jer mi se jako svidjela dok sam kao mala slušala koncerte. S obzirom na to da sam astmatičar, a puhački instrumenti povoljno utječu na pluća, pomogla mi je da ozdravim.

3. Koliko vježbaš inače, a koliko kad se pripremaš za natjecanje?

Emma: Inače svaki dan vježbam 50 minuta, malo više kad je natjecanje.

Tana: Svaki dan sviram oko jedan sat. Nasreću, susjedi se ne ljute. A ako je natjecanje u pitanju, sviram oko sat više.

Nina: Inače vježbam violončelo jedan sat dnevno, no kad su natjecanja, vježbam po tri ili čak četiri sata!

Lucija: Kad je u pitanju natjecanje, vježbam po cijele dane, sve dok ne budem zadovoljna svojom izvedbom. Kad natjecanje završi, manje vježbam i odmaram se.

4. Koje ti je natjecanje ostalo u najljepšem sjećanju?

Emma: Bila sam na samo jednom natjecanju pa mi je ono i najdraže.

Tana: To je sigurno moje prvo natjecanje u Zadru. Ostala sam druga. Nisam bila nervozna jer sam bila manja i nisam razmišljala o posljedicama. Ostali smo nekoliko dana u Zadru, šetali i zabavljali se s prijateljima.

Nina: Dosada sam išla na pet solističkih natjecanja i jedno natjecanje komornih sastava. Sa svakoga natjecanja vratila sam se s nagradama. Najdraže natjecanje upravo mi je prošlogodišnje Regionalno natjecanje u Zadru jer sam osvojila prvo mjesto.

Lucija: Za svako natjecanje vežu me lijepo uspomene, ali izdvojila bih međunarodno natjecanje u Splitu 2013. na kojemu su me samo 0,24 boda dijelila od prve nagrade.

5. Kako pronalaziš vrijeme za muzičku školu, domaće zadaće i učenje?

Emma: Imam dosta vremena za školu i sve prijatelje.

Tana: To je malo teže. Kada dođem doma iz muzičke, sve svoje vrijeme potrošim na učenje i pisanje.

Nina: Za prijatelje i zabavu uvijek se nađe vremena, he-he.

Lucija: Kad nešto volite, ništa vas ne može spriječiti da pronađete vrijeme za to.

6. Imaš li još neki hobи? Uspijevaš li pored svih obveza pronaći vremena za prijatelje i zabavу?

Tana: Nemam hobija, klarinet mi je sve. Presretna sam jer imam strpljive prijatelje pa se ne družimo koliko inače kad imam natjecanja jer tada imam probe i subotom.

Nina: Bavim se još i *street danceom* s kojim sam osvojila prvo mjesto na državnome natjecanju.

Lucija: Često se rolam s prijateljicama, a to nam je ujedno i vrijeme za druženje. Imam još jedan hobi, a to je ribanje s mojim nonom.

7. Planiraš li nakon osnovne škole nastaviti pohađati muzičku školu?

Emma: Ne znam hoću li ići u srednju glazbenu, imam još puno vremena za razmišljanje.

Tana: Čvrsto se nadam. Klarinet je jedina stvar kojom se želim baviti. Pokušat ću, a ako ne uspijem, pridružit ću se onomu dobrom čovjeku na Pilama s gitarom.

Nina: Nakon osnovne škole planiram upisati gimnaziju i srednju umjetničku školu.

Lucija: Zasad imam u planu upisati srednju glazbenu školu, samo je pitanje hoće li to biti jedini izbor ili ću paralelno pohađati dvije škole.

Mirta Čengija, 7. a

ISTRAŽILI SMO KOLIKO SU NAŠI UČENICI OPTEREĆENI OBVEZAMA

GDJE POVUĆI CRTU?

Završili su praznici i učenici se vraćaju u školu. Povratkom školskim obvezama i raznim aktivnostima često se čuje pitanje jesu li djeca danas preopterećena. Osim obveznih školskih predmeta velik broj učenika pohađa izborne predmete, razne izvannastavne aktivnosti, sport, glazbenu školu itd.

Proveli smo anketu među 120 učenika sedmoga i osmoga razreda kako bismo saznali koliki postotak učenika pohađa određene aktivnosti.

91 %
VJERONAUK

33 %
INFORMATIKA

50 %
DRUGI STRANI
JEZIK U ŠKOLI

13 %
DRUGI STRANI
JEZIK IZVAN ŠKOLE

47 %
IZVANNASTAVNA
AKTIVNOST

28 %
SPORT U ŠŠK VIDRA

73 %
SPORT IZVAN ŠKOLE

18 %
GLAZBENA ŠKOLA

21 %
ŠKOLSKI ZBOR

23 %
ZBOR IZVAN ŠKOLE

Iznenadio nas je podatak da gotovo trećina učenika pohađa pet ili više aktivnosti.

5 aktivnosti: 19 učenika

6 aktivnosti: 10 učenika

7 aktivnosti: 7 učenika

9 aktivnosti: 2 učenika

KOMENTARI UČENIKA:

Na aktivnosti idem svojom voljom i uglavnom imam vremena za prijatelje, ali katkad se osjećam preopterećeno.

Iako se ponekad osjećam preopterećeno, ne želim ni od čega odustati. Dogodi se da ne stignem učiti ili napisati domaći, to je loša strana velikoga broja obveza. Roditelji me tjeraju na jednu od aktivnosti, ostale su moja volja i odluka.

Mama me tjera da učim još jedan strani jezik, a meni je to preporno jer moram i na treninge.

Ponekad se osjećam preopterećeno jer imam trening svakim danom osim nedjelje pa često ne stignem učiti. Nekad bih htio odustati od sporta, ali roditelji me uvjeravaju da je to dobro za mene.

Idem u muzičku jer to doista želim i mislim da će mi dobro doći u budućnosti. Mislim da mi roditelji ne bi ni dali da odustanem.

Idem na puno aktivnosti pa nemam puno slobodnoga vremena. To mi smeta.

Roditelji me tjeraju na puno toga, valjda jer misle da će mi to dobro doći u životu, ali ja bih volio imati slobodnoga vremena za igru i odmor, ovako imam samo obveze.

Mislim da je jako važno ići na razne aktivnosti, puno toga naučiš. Ako dobro organiziraš vrijeme, stigneš se družiti s prijateljima.

Sve aktivnosti na koje idem moja su odluka i roditelji me u tome podržavaju. Ne osjećam se preopterećeno jer radim ono što volim, zato izdržim i kad me stisne puno obveza.

Nekad želim odustati, ali roditelji me uvjeravaju da je to dobro za mene. Ako sam izdržao do osmoga razreda, mogu još malo.

Roditelji me tjeraju na previše toga, pred drugima se hvale kako se njihovo divno dijete bavi svim i svačim. A ne vide da se ni s kim ne družim jer nemam vremena.

Rezultati ankete pokazuju da većina učenika sedmoga i osmoga razreda pohađa nekoliko aktivnosti. Velik broj učenika izjavljuje da se zbog toga ne stigne družiti s prijateljima ni pisati domaće zadaće. S druge strane, učenici koji nemaju toliko obveza imaju puno slobodnoga vremena, no pitanje je koliko ga kvalitetno iskorištavaju. Pohvalno je što se toliko učenika bavi sportom, time čine dobro svome tijelu i svome zdravlju. Učenje stranih jezika također ima puno prednosti. Ipak, određen broj učenika upisuje različite aktivnosti zbog pritiska roditelja, a to može dovesti do manjka motivacije, frustracije i loših rezultata. Osim toga, prevelik broj aktivnosti može negativno utjecati na školski uspjeh jer učenici nemaju vremena za učenje, pisanje domaćih zadaća i izvršavanje

ostalih školskih obveza pa dobivaju loše ocjene. U svemu treba imati mjeru pa i u stvarima koje su nam korisne.

Mirta Čengija, 7. a

Slobodne aktivnosti

Karakterizira slobodna volja

Sudjelovanje u slobodnim aktivnostima djetetu donosi višestruku korist. Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti omogućuju kvalitetno provođenje slobodnoga vremena, sigurno okruženje i djelotvorno su sredstvo socijalizacije djeteta, što smanjuje rizik za upuštanje u nepoželjna ponašanja. Sudjelovanje pomaže učenicima da otkriju svoje talente, razviju specifične interese, steknu nove vještine, upoznaju nove prijatelje te razviju organizacijske sposobnosti. Važno je da je ponuda aktivnosti u školi, ali i široj zajednici, raznolika, brojna i dostupna te da roditelji i učitelji učenicima pomognu odabrati odgovarajuće aktivnosti. Većina učenika predmetne nastave svakoga dana ima šest sati, a nakon toga izborne predmete te razne izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. Same školske obveze zahtijevaju dosta vremena, stoga ostaje pitanje koliko slobodnoga vremena učenicima ostaje za dodatne aktivnosti i neformalna druženja. Djeci su aktivnosti potrebne, ali im je jednako potrebno i vrijeme za druženje s obitelji i prijateljima. Slobodne aktivnosti karakterizira slobodna volja, odnosno dragovoljnost pri odabiru. Problem nastaje ako su dječje aktivnosti izbor roditelja. Ako su roditelji odabrali aktivnost za koju dijete nema

volje ili sposobnosti, ono će biti nezadovoljno jer ulaže trud u nešto što ga ne zanima samo da ih ne bi razočaralo. Poželjno je da roditelji razgovaraju s djetetom i savjetuju ga o izboru, ali moraju vjerovati da njihovo dijete samo može odabrati aktivnost. Također, važno je i da prate je li se dijete uključilo u previše aktivnosti. Ne postoji univerzalan broj koji bi uzrokovao preopterećenost djeteta, ali ako određenu količinu aktivnosti učenici ne mogu fizički i psihički podnijeti, potrebno je smanjiti broj.

Preopterećenost rezultira općim nezadovoljstvom djeteta i gubitkom interesa i za školske obveze i za slobodne aktivnosti.

Danijela Kekez, psihologinja

Zašto ne iskorištavamo ono što imamo? BIRAJU SMEĆE UMJESTO DJEČJE SREĆE

Zašto stara sportska dvorana stoji prazna i neiskorištena? Zar je bolje koristiti dvoranu kao skladište umjesto urediti je po našim željama i potrebama? Održavanjem likovnoga u Školi s posebnim programom učenici stvaraju buku i ometaju rad djeci koja je pohađaju. Školski restoran premalen je za svu djecu koja se u njemu hrane. S obzirom na to da učenici viših razreda imaju i po osam sati nastave dnevno, bilo bi dobro da se i za njih otvorи kuhinja ili menza. Zar mi to ne zaslužujemo?!

Pitali smo naše učenike kako bi iskoristili prostor stare dvorane, donosimo najzanimljivije i najčešće prijedloge.

- Iskoristio bih staru dvoranu kao učioniku za nove izborne predmete, npr. robotiku!
- U dvoranu treba staviti ormariće da u njima možemo držati knjige, opremu za tjelesni i slično.
- U staru dvoranu stavio bih računala za djecu koja moraju čekati neki izborni predmet ili autobus.
- Možda bismo dvoranu mogli iskoristiti za menzu kao u američkim školama.
- U maloj dvorani otvorila bih kemijski laboratorij. Tako bi svi učenici koje zanima kemija imali mjesto za izvođenje pokusa. Tu bi se mogla održavati i dodatna nastava.
- Na mjestu stare dvorane otvorio bih trgovinu u kojoj bi djeca jeftino mogla kupiti školski pribor – bilježnice, olovke, pernice i sl. Sve bi koštalo 5 kn.
- Dvoranu bih preuređio u mali hotel za djecu i mlade. Tu bi u ljetnim mjesecima mlađi iz Hrvatske i svijeta pronašli smještaj, hranili se u školskoj kuhinji i igrali se na našem igralištu. Učenici naše škole mogli bi se sastajati s njima i razmjenjivati iskustva.

Martina Terakaj, 7. b

Iva, članica GK „Dubrovnik“, o sudjelovanju na državnome natjecanju

MOJE PRVO državno natjecanje

Državno prvenstvo Hrvatske u gimnastici održalo se u Belome Manastiru, a trajalo je dva dana, od 8. do 9. studenoga 2014. Nakon dugih dvanaest sati vožnje napokon smo stigli. S priateljima sam smještena u veliku vikendicu ispred koje se prostire Dunav. Tu smo spavali dvije noći. Do nas je bio smješten GK „Salto-Solin“. U petak navečer uživali smo u slobodnome vremenu i dočekali ponoć jer je u subotu mojoj prijateljici Ani bio rođendan. Pripremili smo joj iznenađenje. :) Subotu smo proveli u gimnastičkoj dvorani gledajući natjecanja ostalih kategorija. U nedjelju je došao moj red. Imala sam veliku tremu, ipak je to moje prvo državno natjecanje. Osvojila sam 15. mjesto u kategoriji juniora. Nakon večere krenuli smo prema Dubrovniku. Natjecanje će mi najviše ostati u sjećanju po zajedničkome druženju u kući.

Iva Matijašević, 7. a

Gimnastička dvorana u Belome Manastiru

Večernje igranje
Pictionaryja

Zabava na rođendanu

Ranojutarnja marella

anketa

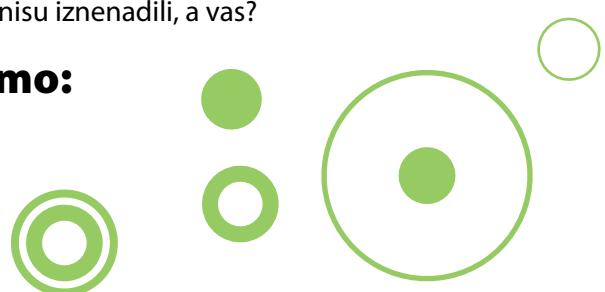
Ispitali smo učenike od petoga do osmoga razreda kako bismo saznali koji su sportovi među nama najpopularniji. Rezultati nas nisu iznenadili, a vas?

Najviše treniramo:

1. Nogomet
2. Odbojku
3. Vaterpolo
4. Košarku / stolni tenis
5. Tenis

Najviše pratimo:

1. Nogomet
2. Odbojku
3. Košarku
4. Vaterpolo
5. Skijanje

Podatke prikupio: Borna Vukasović, 5. a
Podatke obradio: Roko Mucić, 5. a

Pročitajte naše savjete i odaberite pravu odjeću za svaku prigodu!

Za školu
Za sport
Za svečane
Prigode

Za školu se treba primjereno odjenuti. Nemojte nositi pretjerano svečanu ili previše otvorenu odjeću. Uz traperice možete odjenuti majicu s natpisom, jednobojan ili prugasti pulover. Ako nosite jednoboju majicu, možete odjenuti i pulover na zakopčavanje ili staviti tanki remen. Obujte tenisice ili čizme. Bijele i crne starke pristaju uza sve kombinacije. Kosu možete pustiti, svezati rep, napraviti ležernu punđu ili pletenicu.

Za trening, teretanu ili trčanje morate se udobno odjenuti. Trenutačno su popularne *dri-fit* trenirke u kojima se ne znojite. Na trening nikada nemojte nositi starke jer iskrivljuju stopala. Najbolje su sportske marke Nike, Adidas, Puma i Reebok. Kosu svežite u visoki rep ili punđu kako vam ne bi smetala i kako biste se manje znojili. Sa sobom obvezno ponesite i bocu vode.

Za izlazak
Za svečane
Prigode

Za posebne prigode poput vjenčanja, proslava rođendana, krštenja i pričesti morate se odjenuti svečano i elegantno. Najbolji su izbor haljina i baletanke. Ako događaj nije previše svečan, uz haljinu ili suknju možete obuti starke. Danas su vrlo popularne haljine i suknje koje se šire iz struka. Neizbjegjan je dodatak za svečane prigode zanimljiv nakit, primjerice upečatljiva ogrlica ili prsten, primjereno vašem uzrastu. Za posebne prigode kosu možete uviti ili ispeglati, a možete napraviti i visoku punđu.

Za izlazak

Za izlazak s prijateljima uvijek odaberite ležernu odjeću. Odjenite tajice ili traperice, a uz njih širu majicu ili trenirku. Možete obuti starke, *airmaxice* ili baletanke. Nakit i remeni otvaraju svaku kombinaciju i odličan su dodatak. Najbolji je izbor za izlazak puštena kosa koju možete ukrasiti mašnom.

Za odlazak na plažu ili u ljetnu šetnju odjeća mora biti udobna i odgovarati vrućim danima. Odjenite kratke hlačice ili pamučnu sukњu, kombinirajte ih s topom, kratkim majicama ili košuljama. Obucite sandale, jepanke ili neizbjegne starke. Obvezan su modni dodatak sunčane naočale, a možete staviti i nekoliko šarenih narukvica. Torba koju nosite na plažu neka bude dovoljno velika da u nju stane sve što vam je potrebno. Maske za mobitel uvijek kombinirajte s odjećom. Za ljetne dane preporučuje se opuštena frizura.

Ljetne
kombinacije

Zimske kombinacije

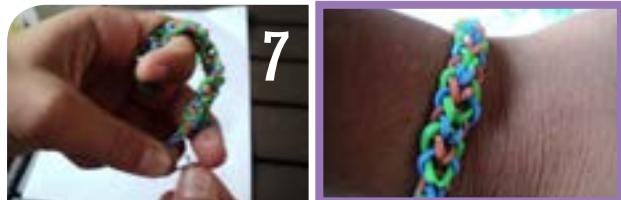
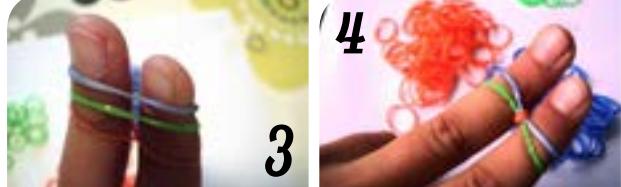
Zimska kombinacija mora biti ugodna i topla. Uvijek nosite tople hlače i džempere. Odaberite svoj najdraži tip džempera – jednobojni, prugasti, s natpisom... Za kišne i hladne dane odaberite gumene čizme i agsice. Kapa, šal i rukavice dodaci su koji vas griju, ali i uljepšavaju svaku odjevnu kombinaciju. Popularne su kape u obliku životinja, poput pande, meda, sove ili lisice. Ako se odlučite za jednobojne, neka budu u žarkim bojama, zima ne mora biti tamna i dosadna!

Nina Ivanković i Martina Terakaj, 7. b

SVI SU LUDI ZA **RAINBOW LOOM** NARUKVICAMA, NAUČI KAKO IH NAPRAVITI!

1. Za izradu su potrebne gumice i jedna kvačica.
2. Od narančaste gumice napravite osmicu između kažiprsta i srednjaka.
3. Dodajte zelenu i plavu guminicu.
4. Narančastu guminicu prebacite preko zelene i plave.
5. Dodajte narančastu guminicu, plavu prebacite ispod zelene, a zelenu prebacite preko narančaste.
6. Dodajte zelenu guminicu i nastavite po 5. koraku.
7. Kada postignete željenu dužinu, prebacite posljednju guminicu i stavite kvačicu.

Anna Miletić, 6. a

DEMI LOVATO

Demi Lovato američka je glumica i pjevačica. Najpoznatija je po ulozi Mitchie Torres u Disneyevu filmu *Camp Rock*, a u filmu *Sonny with a Chance* glumila je Sonny Munroe. Svoj je prvi album, *Don't Forget*, izdala 2008. godine. Album se popeo do drugoga mjesta Billboardove top-liste najprodavanijih albuma u SAD-u prodavši se u 89 000 primjeraka već u prvome tjednu. Nakon godinu dana Demi izdaje album *Here We Go Again* koji prodajom nadmašuje prvijenac. Albumima *Unbroken* i *Demi* potvrdila je svoju popularnost i oborila rekorde svojih prijašnjih izdanja. Sudjelovala je kao sutkinja u poznatom glazbenom natjecanju *X Factor*.

LITTLE MIX

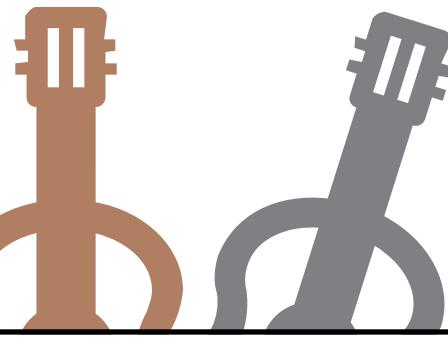
Nova pop-senzaciju iz Velike Britanije čine četiri tinejdžerice: Perrie Edwards, Jesy Nelson, Leigh-Anne Pinnock i Jade Thirlwall. Karijeru su započele 2011. godine pobjom na natjecanju *X Factor*. Objavile su dva albuma, *DNA* i *Salute*, a njihov je najveći hit pjesma *Wings*. Osim europskoga osvojile su i američko tržiste. Zbog velike popularnosti i slične glazbe za Little Mix često se govori da su nove Spice Girls.

Anna Miletić, 6. a

recenzije

PERCY JACKSON I OLIMPIJCI: KRADLJIVAC GROMOVA

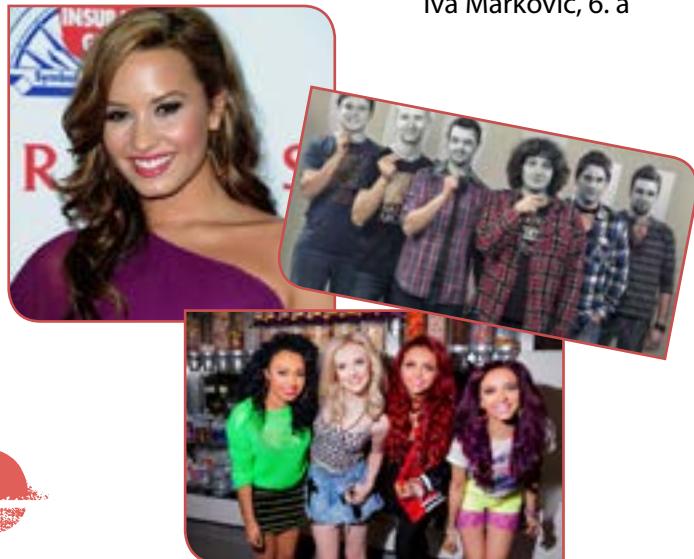
Fantastična avantura redatelja Chrisa Columbusa nastala je prema romanu Ricka Riordana. Logan Lerman glumi Percyja Jacksona, tinejdžera kojemu se život promijeni kada otkrije da je njegov pravi otac Posejdon, bog mora. To znači da je Percy polubog i da može vladati vodom. Istodobno, Zeus (kojega glumi Sean Bean) optužuje Percyja da je ukrao njegovo najmoćnije oružje, munju. Percy dobiva tešku zadaću – spriječiti rat među bogovima koji bi mogao uništiti cijeli planet. Odlazi u kamp miješane krvi i trenira s ostalim polubogovima. Tamo upoznaje prekrasnu Annabeth (Alexandra Daddario), kćer božice Atene, i satira Grovera Underwooda. Međutim, bog Had Percyjevu majku odvodi u podzemlje pa njegova pustolovina počinje ranije nego što je očekivao. Na nevjerojatnome putovanju od Olimpa do New Yorka Percyja prate Grover i Annabeth. Dubine podzemlja u kojima je zatočena njegova majka nalaze se ispod poznatoga znaka *Hollywood*, a ispreplitanje grčke mitologije i suvremenoga svijeta prisutno je tijekom cijelog filma. Uzbudljivost i napetost radnje dodatno je naglašena brzim i kratkim kadrovima. Treba istaknuti i glazbu koja najavljuje važne događaje i pojačava napetost u ključnim dijelovima filma. Film bih preporučila i zbog zanimljivih dijaloga, odlične glume i spektakularnih specijalnih efekata.

MEJAŠI

Mejaši su mladi tamburaški sastav iz Varaždina. Članovi Mejaša su: Edo Drakulić, Emil Skomrak, Marin Šestak, Janko Zelić-Friščić, Denis Tkalcec, Tomislav Peček i voditelj Nikola Bosilj. Njihova pjesma *Zorica* obišla je cijelu Hrvatsku i među slušateljima postala veliki hit. U tekstovima njihovih pjesama i spotovima koji ih prate u vijek je prisutan humor, zasigurno jedan od razloga njihove velike popularnosti. Prepoznatljivi su po tome što su u spotovima odjeveni u traperice, karirane košulje i starke. Otud i nadimak *tamburaši u starkama*.

Iva Marković, 6. a

Livia Glavinović, 6. a

Viceli

Čim su stigli na odmor, žena se lupne po čelu: „Joj, zaboravila sam isključiti štednjak!“

„Ne brini se“, kaže muž, „sva sreća da ja nisam zatvorio slavinu, inače bi nam kuća izgorjela.“

Kad je Alexander Graham Bell izumio telefon, već je imao dva propuštena poziva od Chucka Norrisa.

Idu dvije banane ulicom. Jednu zgazi auto, a druga se oguli od smijeha.

Što je malo, plavo i ide gore-dolje?
Muha s proširenim venama koja se vozi liftom.

Zašto žene ne igraju nogomet?
Nemoguće je da se 11 žena pojavi na istome mjestu u istoj odjeći!

Zana Agić, 5. c

biseri

IZ ŠKOLSKIH KLUPA

Profesorica: U petak idemo na Koločep.

Učenica: Ja sam mislila da idemo na Kalamotu.

Pitanje u testu iz prirode: Što je stanica?

Učenik: To je mjesto gdje se čeka autobus.

Zadatak iz hrvatskoga: Nadopuni riječi s *i je/je* – gr__h.

Učenik: Grah!

Profesorica: Što te boli?

Učenik: Krtica.

Profesorica: Tko su bili Germani?

Učenik: Nijemci i Bosanci.

Profesorica: Kako još zovemo tuču? Krupa ili...?

Učenik: Selo!

Profesor: U Biblijici čitamo da je Noa izgradio...?

Učenik: Vikendicu!

Profesorica: Kako se zove narod koji je napao Epidaurus?

Učenik: Ajvari!

Petra Mojaš i Bruna Batarilo, 5. c

OSMOSMJERKA

Š	V	E	D	S	K	A	V	E
P	R	U	S	I	J	A	D	L
A	U	S	T	R	I	J	A	J
NJ	I	K	U	I	S	A	N	A
O	A	A	R	J	L	B	S	V
L	D	R	S	A	A	R	K	G
S	N	O	K	I	N	A	A	A
K	A	D	A	I	D	N	T	R
A	U	N	A	N	I	A	J	A
B	R	A	Z	I	L	R	A	P
S	L	O	V	E	N	I	J	A

Island

Švedska

Iran

Kina

Brazil

Turska

Sirija

Andora

Danska

Rusija

Ruanda

Slovenija

Austrija

Španjolska

Paragvaj

RJEŠENJE:

Jelena Katić, 7. a

1. Martina Dumanić Vranješ, 2. Olga Muratti,

3. Sandra Tosović, 4. Marija Čavlešić,

5. Marijana Vrljić, 6. Carmen Sandri Stanislac,

7. Marijana Nižić

RJESENJA:

a kažu da se trudi i ciplati

